

W GMINNE WIEŚCI

ISSN 1442-5022

**KWARTALNIK SPOŁECZNO - KULTURALNY
GMINY KAMIONKA WIELKA**

Nr 73 ROK XVIII STYCZEŃ, LUTY, MARZEC 2019 r. Cena 3 PLN

*I Nagrodę
im. W. Orkana
i czek na 10 000 zł
otrzymał
ZR "Mystkowianie"*

Str. 28

Fot. S. Śmerciak

*Wywiad
z Wójtem Gminy
Kamionka Wielka*

Str. 2 i 4

**Radosnych Świąt Wielkiej Nocy
oraz wiele łask
od Zmartwychwstałego Pana
wszystkim naszym Czytelnikom życzy Redakcja**

Wywiad z Andrzejem Stankiem Wójtem Gminy Kamionka Wielka

- Jakie cele stawia sobie Pan na 5-letnią kadencję i skąd zamierza Pan pozyskiwać środki finansowe na ich realizację?

– Celem nadrzędnym i moim priorytetem jest poprawa bezpieczeństwa mieszkańców poprzez systematyczną budowę chodników, remont i modernizacja dróg gminnych i powiatowych (porozumienie ze Starostwem Powiatowym w Nowym Sączu), gdyż uważam, że jest to nadrzędny cel, który powinien być już dawno zrealizowany. Tutaj należy poinformować mieszkańców naszej gminy, iż na chwilę obecną nie mamy aktualnych projektów chodników, abyśmy mogli pozyskać środki zewnętrzne na ich realizację. Nie ma także uregulowanych praw własności dróg gminnych, co jest konieczne do ubiegania się o dofinansowanie tych inwestycji. W chwili obecnej wraz z pracownikami Urzędu Gminy intensywnie pracujemy nad uregulowaniem powyższych spraw.

Ponadto po zapoznaniu się z realizacją budowy boiska sportowego przy szkole w Królowej Polskiej stwierdziłem, iż należy poszerzyć zakres prac nie ujętych w pierwotnym projekcie o wykonanie muru oporowego, oświetlenia, odwodnienia, ogrodzenia oraz utwardzenia „opaski” wokół boiska.

dokończenie na stronie 4

- Co skłoniło Pana do ubiegania się o fotel wójta naszej gminy?

– Przyznam szczerze, że to nie była łatwa decyzja. Moje życie zawodowe było ustabilizowane. Znajdowałem satysfakcję w pełnieniu funkcji radnego Gminy Kamionka Wielka. Jednak mieszkańcy przekonali mnie, że chcą zmian w gminie, nie wszystkim podobał się kierunek, w którym dotychczas gmina zmierzała. Moje wieloletnie doświadczenia zawodowe i społeczne, praca z ludźmi, rozwiązywanie problemów utwierdziły mnie w przekonaniu, iż wiele mogę zmienić. Jak wielokrotnie podkreślałem w kampanii wyborczej, swoją rolę na tym stanowisku widzę jako służebną

wobec mieszkańców. Wójt, sekretarz, każdy urzędnik są dla petenta. Nigdy nie wolno nam o tym zapominać. To mieszkańcy są ważni, ich sprawy, troski i marzenia. Sądzę, że te niespełnione trzy miesiące mojego urzędowania na stanowisku wójta i wprowadzone zmiany oraz wykonana przeze mnie praca zostały już dostrzeżone i przyjęte pozytywnie przez społeczeństwo naszej gminy. Zapewniam, że będę liczył się z ich zdaniem na każdy temat, a żadna kluczowa dla gminy decyzja nie zostanie podjęta wbrew woli społeczeństwa. Jestem stąd, znam gminę doskonale, wiem, jakie są potrzeby i możliwości tego regionu.

Niech Chrystus Zmartwychwstały umacnia nas w wierze i nadziei, że warto żyć w poczuciu godności, by z radością znosić ciężary codzienności i z nadzieją spoglądać w przyszłość. Z okazji Świąt Wielkiej Nocy życzymy wszelkiej pomyślności, radości, miłości w rodzinie i życzliwości ludzkiej.

życzą

Przewodniczący Rady Gminy
w Kamionce Wielkiej
Marcin Kiełbasa

Andrzej Stanek
Wójt Gminy Kamionka Wielka

W numerze:

- str. 2,4 Wywiad z nowym wójtem
- str. 3 Sport
- str. 5 Budżet gminy 2019
- str. 6 Śpiewali po europejsku
- str. 7 Sesja w gminie
- str. 8 Otwarcie Klubu Seniora +
- str. 9 Zmiany w podatku akcyzowym
- str. 10 Dopłaty do materiału siewnego
- str. 11 KGW w Jamnicy i Mystkowie
- str. 12 Stowarzyszenie w Jamnicy
- str. 13 Szkoła w Jamnicy
- str. 14-16 Epitafium dla Jana Stanka
- str. 17 Opowieść wigilijna
- str. 17 Kolędowanie w Mystkowie
- str. 18-19 20 lat Domu Opieki "Samarytanin"
- str. 20 Nowa sala gimnastyczna w Jamnicy
- str. 20 Koncert Bożonarodzeniowy
- str. 21 Dobrze zaPROJEKTowana szkoła
- str. 23 Wymiana pieców
- str. 24 Wspomnienie S. Surmy
- str. 25 Wspomnienie S. Ptaszkowskiego
- str. 26 Święto patrona
- str. 27-27 Sądeckie Kolędowanie
- str. 28 Nagroda W. Orkana dla "Mystkowian"

I miejsce reprezentantów z Kamionki Wielkiej w III Samorządowym Turnieju Piłki Siatkowej Mężczyzn

12 stycznia 2019 roku w Zespole Szkół Zawodowych w Grybowie odbył się III Samorządowy Turniej Piłki Siatkowej Mężczyzn. Wzięło w nim udział sześć drużyn. Zaszczytne pierwsze miejsce wywalczyli reprezentanci z Kamionki Wielkiej. Drugie miejsce zdobyła drużyna wystawiona przez Starostwo Powiatowe w Nowym Sączu, a dwa kolejne przypadły drużynom z Podegrodzia i Korzennej. Nagrody zwycięzcom wręczył wicestarosta nowosądecki Antoni Koszyk. Zawodnikom kibicowali radni powiatowi: Franciszek Kantor, Paweł Łabuda, Antoni Poręba i Stanisław Sułkowski.

M. K
fot. autora

Wywiad z Andrzejem Stankiem Wójtem Gminy Kamionka Wielka (c.d.)

Te prace są niezbędne do zabezpieczenia i prawidłowego funkcjonowania budowanego boiska sportowego. W najbliższym czasie będzie realizowany remont kompleksu sportowego w Kamionce Wielkiej.

Jeśli zaś chodzi o budowę hali sportowej w Kamionce Wielkiej należy zaznaczyć, że wykonane dotychczasowe prace finansowane są wyłącznie ze środków budżetu gminy. Na obecną chwilę, na to zadanie gmina nie pozyskała żadnych środków zewnętrznych. Kolejną zaplanowaną inwestycją jest budowa szkoły w Boguszy, na którą również nie pozyskano środków zewnętrznych.

Aktualnie pracuję nad ogłoszeniem ponownego przetargu, na budowę PSZOK-u oraz nad poszerzeniem zakresu rozbudowy kanalizacji na terenie gminy. Najważniejszą informacją, którą chciałbym przekazać mieszkańcom jest realizacja inwestycji usuwania osuwisk w Kamionce Wielkiej. Wskutek zaniedbań w ostatnich latach jest zagrożone pozyskanie ok. 6 mln zł dofinansowania. Zapewniam, że robię wszystko, aby uratować tę inwestycję i w tym miejscu chciałbym podziękować panu Antoniemu Kościółkowi za pomoc i zaangażowanie w przedmiotowe działania. Ważny dla mieszkańców jest również przygotowywany przez gminę własny program z zakresu pozyskiwania odnawialnych źródeł energii tj. fotowoltaika. Planowane dofinansowania z programu OZE było niekorzystne dla mieszkańców, dlatego podjąłem decyzję o wycofaniu się z niego i wprowadzeniu gminnego programu w tym zakresie.

Oczywiście już realizuję i będę realizował szereg pomniejszych inwestycji, a mianowicie: trwa remont sali GOK, pomieszczeń w starym ośrodku zdrowia, trwają prace nad wykonaniem studni głębinowej. Przygotowywane są wnioski na pozyskanie środków na budowę małej infrastruktury rekreacyjnej, a także bieżący remont dróg czy też wykonanie wiat na przystankach autobusowych.

Zabiegam o poparcie w uzyskaniu środków na realizację inwestycji w naszej gminie na szczeblu powiatowym, wojewódzkim a także rządowym. Jeśli uda mi się pozyskać dofinansowanie, będę się starał zrealizować jeszcze inne inwestycje służące rozwojowi naszej gminy.

- W jakim stanie jest nasza gmina i jakie były pierwsze decyzje nowego wójta?

- Może się to Czytelnikom Gminnych Wieści wydawać dziwne, lecz mimo upływu tych kilku miesięcy, nadal trudno jest w pełni ocenić, jaki był rzeczywisty stan Gminy Kamionka Wielka. Aby było to możliwe, konieczne jest zbadanie wszystkich obszarów działalności naszej Gminy, do czego potrzeba czasu. Mogę nieestety powiedzieć, iż zaniedbania są ogromne. Do chwili obecnej skupiłem się na prostowaniu spraw skutkujących problemami

finansowymi, do których należy między innymi niemożliwa do realizacji, zaplanowana inwestycja na Czarnej Kępcy. Przewidziana kara za niezrealizowanie inwestycji w terminie wynosiła ok. 3 mln zł – umowa na dofinansowanie z Koroną Sądecką podpisana była już 2016 roku, a umowa z wykonawcą zadania czekała na podpisanie przeze mnie i przekraczała o ok 500 tys zł nad wykonanym kosztorysem. Można tu również wymienić wspomniany wyżej program OZE czy usuwanie skutków osuwisk. Nie wspomnę już o niepodpisaniu umowy na wywóz śmieci czy odśnieżanie, a ja objąłem stanowisko 23 listopada 2018 r. i od tego dnia mogłem podejmować decyzje. Niestety nie możemy zapominać o złym stanie dróg gminnych tak pod względem własności, jak również technicznym, stąd też skupiam się nad wyprostowaniem zastanego stanu. Ubolewam, iż hucznie zapowiadane przez mojego poprzednika inwestycje nie są gotowe do realizacji, występują braki w dokumentacji bądź też nie mają zabezpieczonego dofinansowania z funduszy zewnętrznych.

- Jak ocenia Pan pierwsze miesiące współpracy z radą gminy?

- Współpraca z radą gminy układa się bardzo dobrze, mimo, że na starcie nie miałem wśród radnych większości. W chwili obecnej tę większość posiadam z uwagi na wybór Pana Pawła Siedlarza na radnego w wyborach uzupełniających z okręgu Królowa Górna. Staram się na bieżąco informować radnych o problemach i podejmowanych przeze mnie decyzjach. Dyskutujemy i podejmujemy wspólne decyzje tak, aby służyły wszystkim mieszkańcom naszej gminy. Za tę współpracę serdecznie dziękuję radnym Gminy Kamionka Wielka jak również dziękuję za wsparcie radnym powiatowym - panu Michałowi Nowakowi i panu Józefowi Świątowi. Myślę, że nasza współpraca nadal będzie układać się wzorcowo, tak jak do tej pory.

- Czego życzyć nowemu włodarzowi gminy Kamionka Wielka?

- Przede wszystkim zdrowia, życzliwości mieszkańcom i, jak dotychczas, wzorcowej współpracy z radą gminy i radnymi powiatowymi.

- Zatem tego panu życzę i dziękuję za rozmowę.

Z Andrzejem Stankiem Wójtem Gminy Kamionka Wielka rozmawiał Kazimierz Ogorzałek

Fot. autora

Budżet gminy na rok 2019 uchwalony

W dniu 24 stycznia 2019 roku na V zwyczajnej sesji Rady Gminy radni podjęli Uchwałę Budżetową na rok 2019.

Budżet Gminy na 2019 to szacowane dochody: 50.284.198,25 zł, zaś wydatki: 54.718.757,09 zł.

W dochodach subwencja oświatowa wynosi: 10.445.193,00 zł, ogólna: 6.224.107,00 zł, dotacje na zadania bieżące: 14.203.575,00 zł, dotacje na wydatki majątkowe: 6.355.455,22 zł, udział w podatku dochodowym od osób fizycznych i prawnych: 8.274.874,00 zł, oraz pozostałe dochody własne: 4.780.994,03 zł.

Wydatki budżetu uchwalono w łącznej kwocie 54.718.757,09 zł, z tego bieżących na kwotę 42.805.914,50 zł i wydatków majątkowych na kwotę 11.912.842,59 zł. Uchwalony budżet zakłada deficyt w kwocie 4.434.558,84 zł. Aby móc zrealizować planowane wydatki Gmina planuje zaciągnąć kredyt w wysokości: 4,5 mln. zł oraz pożyczkę w NFOŚ i GW w Warszawie w wysokości: 320 tys. zł. Zabezpieczono także spłatę wcześniej zaciągniętych kredytów w wysokości: 1.485.441,16 zł z wolnych środków, o których mowa w art.217 ust.2 pkt.6 ustawy o finansach publicznych, w wysokości 1,1 mln. zł. Zabezpieczono rezerwy na nieprzewidziane wydatki bieżące: w wysokości: 1.213.100,00 zł, oraz na wydatki majątkowe w wysokości: 100.000,00 zł.

W wydatkach bieżących przeznaczono środki na wydatki związane między innymi z:

- Oświatą i wychowaniem: 18 mln. 45 tys. zł,
- Pomocą społeczną: 1 mln. 613 tys. zł,
- Rodziną: 13 mln. 410 tys. zł,
- Administracją publiczną: 3 mln. 483 tys. zł,
- Transportem i łącznością: 913 tys. zł
- Rolnictwem i łowiectwem: 669 tys. zł
- Bezpieczeństwem publicznym i ochroną przeciwpożarową: 217 tys. zł,
- Obsługą długu: 168 tys. zł,
- Gospodarką komunalną i ochroną środowiska: 1mln.644 tys. zł,
- Kulturą i ochroną dziedzictwa narodowego: 923 tys. zł,
- Kulturą fizyczną: 246 tys. zł.

W ramach realizacji wydatków majątkowych w budżecie gminy zabezpieczono środki finansowe m.in. na następujące zadania:

- budowa kanalizacji wraz z zaopatrzeniem w wodę – 500 tys. zł,
- budowa kanalizacji Gminy Kamionka Wielka – 1mln. 544 tys. zł,
- wykup udziałów w Sądeckich Wodociągach Sp. z o.o. – 471 tys. zł,
- dotacje dla podmiotów prywatnych do budowy przydomowych oczyszczalni ścieków oraz przyłączy kanalizacyjnych – 100 tys. zł,
- budowa chodników w ramach dotacji – 300 tys. zł,
- budowa dróg publicznych gminnych – 1 mln.403 tys. zł, w tym: budowa dróg

gminnych – 900 tys. zł, w ramach Funduszu Sołeckiego - 303 tys. zł, dofinansowanie 1:1 – 100 tys. zł,

- stabilizacja osuwisk, w tym: w celu zabezpieczenia drogi gminnej nr 290941K „Homontówka-Ziobroskówka” – 1 mln.718 tys. zł, osuwiska zlokalizowanego na działkach nr 397 i 398 w Kamionce Wielkiej oraz odbudowa drogi gminnej nr 290921K „Popielówka” – 1 mln.716 tys. zł,
- budowa parkingu w Mystkowie – 100 tys. zł,
- zmiana planu przestrzennej zabudowy – 236 tys. zł,
- budowa sali sportowej w Jamnicy – 162 tys. zł,
- rozbudowa Szkoły Podstawowej w Boguszy – 1 mln. zł,
- budowa PSZOK – 724 tys. zł,
- budowa boiska sportowego w Królowej Polskiej – 212 tys. zł,
- budowa Hali Sportowej w Kamionce Wielkiej – 300 tys. zł,
- remont kompleksu boisk sportowych w Kamionce Wielkiej – 214 tys. zł
- budowa siłowni napowietrznych w Mystkowie i w Mszalnicy – 105 tys. zł,
- ochrona powietrza atmosferycznego i klimatu w ramach dotacji do wymiany źródeł ciepła i odnawialnych źródeł energii – 734 tys. zł.

Skarbnik Gminy
Maria Wiatr

GMINNE WIEŚCI

Kwartalnik Społeczno-Kulturalny Gminy Kamionka Wielka
Redaguje Zespół GOK. Redaktor naczelny, skład i grafika komputerowa - K. Ogorzałek
Wydawca: Gminny Ośrodek Kultury w Kamionce Wielkiej
Adres redakcji: 33-334 Kamionka Wielka, powiat nowosądecki,
tel/fax 18 445-60-29 www.gokkamionka.iaw.pl e-mail: gok@adres.pl
Redakcja zastrzega sobie prawo skracania nadesłanych tekstów, korekty i zmiany tytułów.
Nie odpowiadamy za treść ogłoszeń, a anonimów nie drukujemy.

Śpiewali w europejskich językach

13 grudnia bieżącego roku w murach Szkoły Podstawowej im. Wincentego Witosa w Królowej Górnej już po raz 12. wybrzmiały dźwięki i słowa piosenek zaśpiewanych w języku angielskim i niemieckim. Młodzi ludzie, czyli uczniowie szkół z terenu gminy Kamionka Wielka, ponownie rywalizowali w ramach Gminnego Konkursu Piosenki Europejskiej. Gminny Konkurs Piosenki Europejskiej zawsze cieszył się ogromną popularnością wśród młodych uczestników, ale jak zgodnie oceniają organizatorki (nauczycielki szkoły w Królowej Górnej), panie Krystyna Górską, Anna Migacz oraz Krystyna Golonka, w tym roku w konkursowych zmaganiach wzięła udział szczególnie liczna grupa pasjonatów języków obcych, śpiewu i instrumentów muzycznych.

W łoz jury konkursowego zasiedli eksperci: - pani Agata Poręba- nauczyciel muzyki w Szkole Podstawowej w Starej Wsi - ekspert od muzyki i przewodnicząca jury, - pani Beata Poręba- nauczyciel języka angielskiego w Szkole Podstawowej w Białej Niżnej - ekspert od języka angielskiego, - pani Katarzyna Stach - nauczyciel języka niemieckiego w Szkole Podstawowej we Florynce - ekspert od języka niemieckiego.

Nad oprawą akustyczną czuwał pan Sławomir Siedlarz- nauczyciel muzyki w Szkole Podstawowej w Królowej Górnej, zaś w roli konferansjerów wystąpili uczniowie klasy IIIb gimnazjum, Zuzanna Poręba oraz Dominik Siedlarz.

Przybyli do Królowej Górnej

goście zostali powitani przez konferansjerów słowami: „Dziś w Królowej Górnej gromadzą się utalentowani muzycznie i językowo uczniowie ze wszystkich szkół gminy Kamionka Wielka. Witamy ich serdecznie. Witamy również nauczycieli, opiekunów oraz szanowne jury.”

Powitania zebranych, wśród których gościem honorowym była Sołtys Wsi Królowa Górna, pani Józefa Nowak oraz ceremonii otwarcia konkursu, dokonała Dyrektor Szkoły Podstawowej im. Wincentego Witosa w Królowej Górnej, pani Jadwiga Łeczycka.

Uczniowie biorący udział w konkursie tradycyjnie zostali podzieleni na trzy kategorie wiekowe: klasy I- III szkoły podstawowej, klasy IV- VI szkoły podstawowej oraz klasy VII – VIII szkoły podstawowej i oddziały gimnazjalne.

W sumie wykonano 21 piosenek.

Komisja konkursowa z pewnością miała twardy orzech do zgryzienia, ponieważ poziom umiejętności wokalnych i muzycznych oraz językowych był bardzo wysoki. W rezultacie jednak udało się wyłonić najlepszych, którzy zostali nagrodzeni konkursowymi statuetkami. Ci uczestnicy, którzy nie zdobyli miejsca na podium zostali obdarowani pamiątkowym medalem. Oczywiście, nie zabrakło dyplomu dla każdego. Nagrody zostały ufundowane przez Gminę Kamionka Wielka, za co organizatorzy składają słowa serdecznej podzięk.

Wyniki konkursu są następujące:

1. Klasy I - III szkoły podstawowej:

I miejsce – Kamila Kiełbasa ze Szkoły Pod-

stawowej w Mszalnicy,

II miejsce – Nikodem Mężyk ze Szkoły Podstawowej w Królowej Górnej,

III miejsce – Martyna Książkiewicz ze Szkoły Podstawowej w Królowej Polskiej.

2. Klasy IV –VI szkoły podstawowej:

I miejsce - Zuzanna Homoncik i Zuzanna Jarosz ze Szkoły Podstawowej nr 1 w Kamionce Wielkiej,

II miejsce - Magdalena Siedlarz i Daria Siedlarz ze Szkoły Podstawowej w Królowej Górnej,

III miejsce - Magdalena Kogut i Aleksandra Ziobrowska ze Szkoły Podstawowej nr 2 w Kamionce Wielkiej.

3. Klasy VII – VIII i oddziały gimnazjalne
Nagroda GRAND PRIX – Oliwia Ślipek ze Szkoły Podstawowej nr 1 w Kamionce Wielkiej,

I miejsce – Mateusz Poręba ze Szkoły Podstawowej w Królowej Górnej,

II miejsce ex aequo - Magdalena Śmierciak ze Szkoły Podstawowej w Królowej Polskiej i Małgorzata Klimczak ze Szkoły Podstawowej nr 2 w Kamionce Wielkiej,

III miejsce ex aequo - Klaudia Nowak ze Szkoły Podstawowej w Królowej Górnej i Maria Kmak ze Szkoły Podstawowej w Boguszy.

Duża liczba uczestników konkursu świadczy o żywym zainteresowaniu dzieci i młodzieży, nie tylko rozwijaniem talentu muzycznego, ale także poszerzaniem kompetencji językowych, tak bardzo ważnych w zglobalizowanej rzeczywistości.

Tomasz Skraba

Fot. Archiwum szkolne

Sesja w gminie

W dniu 31 października 2018 roku odbyło się kolejne XLIII nadzwyczajne posiedzenie Rady Gminy poprzedniej kadencji. Głównym tematem obrad było podjęcie uchwały w sprawie zmiany Wieloletniej Prognozy Finansowej Gminy Kamionka Wielka oraz podjęcie uchwały w sprawie zmiany w budżecie Gminy Kamionka Wielka na rok 2018.

W dniu 22 listopada 2018 roku odbyła się I sesja nowo wybranej Rady Gminy Kamionka Wielka, na której radni oraz Wójt Gminy złożyli ślubowanie. Wyboru Przewodniczącego Rady Gminy, Wiceprzewodniczącego oraz składów osobowych Komisji Rady Gminy dokonano w dniu 26 listopada 2018, w którym I sesja była kontynuowana.

W dniu 14 grudnia 2018 roku odbyło się II nadzwyczajne posiedzenie Rady Gminy obecnej kadencji. Radni podjęli uchwały w sprawie zmiany w budżecie Gminy Kamionka Wielka na 2018 rok, w sprawie ustalenia dopłaty do taryfy za zbiorowe odprowadzanie ścieków w okresie od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 31 grudnia 2019 r., w sprawie ustanowienia wieloletniego gminnego programu osłonowego w zakresie dożywiania „Posiłek w szkole i w domu” na lata 2019 – 2023, w sprawie podwyższenia kryterium dochodowego uprawniającego do przyznania świadczeń w ramach realizacji wieloletniego rządowego programu „Posiłek w szkole i w domu” na lata 2019-2023 i ustalenia zasad zwrotu wydatków poniesionych na świadczenia w ramach realizacji tego programu.

W dniu 28 grudnia 2018 roku odbyła się III zwyczajna sesja Rady Gminy, na której zostały podjęte uchwały w sprawie wykazu wydatków, które nie wygasają z upływem roku budżetowego 2018, w sprawie zmiany w Wieloletniej Prognozie Finansowej Gminy Kamionka Wielka, w sprawie zmian w budżecie Gminy Kamionka Wielka na rok 2018 oraz w sprawie udzielenia pomocy finansowej dla Miasta Nowy Sącz na realizację zadania pn. „Wczesne wspomaganie rozwoju dziecka” w Specjalnym Ośrodku Szkolno-Wychowawczym w Nowym Sączu. Przyjęto także informację o stanie realizacji zadań oświatowych w Gminie Kamionka Wielka za rok szkolny 2017/2018.

W dniu 15 stycznia 2019 roku odbyło się IV nadzwyczajne posiedzenie Rady gminy obecnej kadencji. Głównym tematem obrad było podjęcie uchwały w sprawie zmiany uchwały dotyczącej regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Kamionka Wielka, w sprawie zmiany uchwały w sprawie szczegółowego sposobu i zakresu świadczenia usług w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości zamieszkałych i zagospodarowania tych odpadów oraz w sprawie wyboru metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz ustalenia wysokości tej opłaty.

W dniu 24 stycznia 2019 roku odbyła się V sesja Rady Gminy. Głównym tematem obrad było podjęcie Uchwały Budżetowej Gminy Kamionka Wielka na rok 2019 oraz podjęcie uchwały w sprawie Wieloletniej Prognozy Finansowej Gminy Kamionka Wielka. Radni podjęli także uchwały w sprawie zatwierdzenia planów pracy Komisji Rady Gminy Kamionka Wielka na rok 2019, w sprawie przyjęcia „Planu potrzeb w zakresie wykonywania prac społecznie użytecznych dla Gminy Kamionka Wielka na rok 2019”, w sprawie przyjęcia „Regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków na terenie Gminy Kamionka Wielka”, w sprawie przyjęcia Regulaminu udzielania dotacji celowej na zakup i montaż odnawialnych źródeł energii, w sprawie przystąpienia do zmiany części tekstowej miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Kamionka Wielka, w sprawie uchwalenia zmiany części tekstowej miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Kamionka Wielka, w sprawie przystąpienia do zmiany w części tekstowej miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Kamionka Wielka – wieś Mystków część działek nr 1405/1, 1405/8 i 1405/9 zatwierdzonego Uchwałą Nr XXXVI/323/2018 Rady Gminy Kamionka Wielka z dnia 26 marca 2018 r. (Dz. Urz. Woj. Małopolskiego z dnia 13 kwietnia 2018 r. poz. 3105), w sprawie nabycia nieruchomości na własność Gminy Kamionka Wielka, w sprawie zmiany uchwały Nr XLI/357/2018 Rady Gminy Kamionka Wielka z dnia 28 września 2018r. w sprawie przystąpienia do zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Kamionka Wielka, w sprawie przystąpienia do zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Kamionka Wielka, w sprawie zmiany uchwały Nr XXXIX/342/2018 Rady Gminy Kamionka Wielka z dnia 15 czerwca 2018 r. w sprawie przystąpienia do zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Kamionka Wielka zmienionej uchwałą Nr XL/347/2018 Rady Gminy Kamionka Wielka z dnia 08 sierpnia 2018 roku oraz w sprawie utworzenia na terenie Gminy Kamionka Wielka Ośrodka Wsparcia pod nazwą Klub SENIOR+. Przyjęto także „Sprawozdania z wysokości średnich wynagrodzeń nauczycieli na poszczególnych stopniach awansu zawodowego za rok 2018 w szkołach prowadzonych przez Gminę Kamionka Wielka”.

Z treścią podjętych uchwał można zapoznać się w Biuletynie Informacji Publicznej na naszej stronie internetowej www.bip.malopolska.pl/ugkamionkawielka.

Przewodniczący Rady Gminy
Marcin Kiełbasa

Otwarcie Klubu Seniora +

Dnia 28 stycznia 2019 r., miało miejsce uroczyste otwarcie Klubu "Senior+" w Kamionce Wielkiej. Klub "Senior+" został utworzony w ramach Wieloletniego Programu "Senior+" na lata 2015 - 2020. Dzięki otrzymanemu dofinansowaniu z budżetu państwa oraz środków budżetu gminy dawny budynek Ośrodka Zdrowia w Kamionce Wielkiej został zmodernizowany, wyremontowany i wyposażony w sprzęt, tak aby mógł pełnić funkcję na potrzeby działalności Klubu "Senior+".

Na uroczystość przybyli: Seniorzy z terenu gminy Kamionka Wielka, Wójt Gminy Kamionka Wielka Andrzej Stanek, Ksiądz Prałat Janusz Potok proboszcz parafii Kamionka

Wielka oraz kierownik Ośrodka Pomocy Społecznej w Kamionce Wielkiej Janina Gruca wraz z pracownikami. Po symbolicznym przecięciu wstęgi i wygłoszeniu przemówień przez przedstawicieli samorządu wszyscy zasiedli do wspólnego poczęstunku.

Członkami Klubu Seniora mogą być osoby, które ukończyły 60 lat i są mieszkańcami gminy Kamionka Wielka. Zajęcia w Klubie "Senior+" odbywać się będą dwa razy w tygodniu, w każdy poniedziałek i czwartek w godzinach 14.00 - 18.00. W ramach działalności Klubu "Senior+" prowadzone będą zajęcia: ruchowe (z instruktorem zajęć sportowych), porady prawne z prawnikiem, zajęcia

z dietetykiem oraz aktywizujące społecznie, warsztaty rękodzielnictwa, wyjazdy, wycieczki krajoznawcze, itp. Udział w zajęciach, warsztatach, wyjazdach proponowanych przez Klub „Senior+” jest bezpłatny.

Szczegółowe informacje o działalności Klubu „Senior+” i zasadach udziału w zajęciach i warsztatach oraz zgłaszanie chęci uczestnictwa można dokonać w siedzibie Ośrodka Pomocy Społecznej w Kamionce Wielkiej.

Janina Gruca

Fot. Archiwum OPS w Kamionce Wielkiej

Zmiany od 01.01.2019 r.

Zwrot podatku akcyzowego dla rolników

Od 1 stycznia 2019 r. wchodzi w życie zmiana wynikająca z ustawy z dnia 9 listopada 2018 r. o zmianie ustawy o zwrocie podatku akcyzowego zawartego w cenie oleju napędowego wykorzystywanego do produkcji rolnej (Dz.U.2018, poz. 2247).

Zmiany dotyczą:

» zwiększenia limitu stawki zwrotu podatku akcyzowego z 86 litrów na 100 litrów oleju napędowego na hektar użytków rolnych, będących w posiadaniu lub współposiadaniu przez wnioskodawcę zwrotu akcyzy na dzień 1 lutego danego roku,

» możliwości zwrotu podatku dla posiadaczy bydła - limit stawki w tym przypadku wynosi 30 litrów oleju napędowego na dużą jednostkę przeliczeniową posiadanego bydła (DJP).

Aby uzyskać zwrot podatku akcyzowego od posiadanych DJP bydła, do wniosku o zwrot podatku akcyzowego należy dołączyć oświadczenie o średniej rocznej liczbie DJP bydła w roku poprzedzającym rok złożenia wniosku o zwrot podatku akcyzowego. Dokumenty zawierające informacje z rejestru zwierząt gospodarskich ozna-

kowanych o liczbie DJP bydła, będącego w posiadaniu producenta rolnego, będą wydawane przez biura powiatowe Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa. Zgodnie z informacją na stronie internetowej ARiMR wzór wniosku w tej sprawie będzie dostępny od 2 stycznia 2019 r. w biurach powiatowych ARiMR oraz na stronie internetowej Agencji pod adresem: www.arimr.gov.pl/identyfikacja-i-rejestracja-zwierzat.html

Ustawa określiła współczynniki przeliczeniowe sztuk bydła na duże jednostki przeliczeniowe. Wyglądają one następująco:

Grupa technologiczna zwierząt gospodarskich	Współczynnik przeliczenia sztuk bydła na duże jednostki przeliczeniowe
Buhaje powyżej 6 miesięcy do 1 roku	0,36
Buhaje powyżej 1 roku do 18 miesięcy	0,9
Buhaje powyżej 18 miesięcy	1,4
Cielęta do 6 miesięcy	0,15
Jałówki powyżej 6 miesięcy do 1 roku	0,30
Jałówki powyżej 1 roku do 18 miesięcy	0,8
Krowy	1

Będzie również obowiązywał nowy wzór wniosku o zwrot podatku akcyzowego. Zgodnie z ustawą miał zostać ogłoszony do 31 grudnia 2018 r. Nie zmienią się natomiast terminy składania wniosków (tj. luty i sierpień).

Liczba ludności w gminie Stan na 31.12.2018 rok

Lp.	Miejscowość	Urodzenia	Małżeństwa	Zgony	Kobiety	Mężczyźni	Ogółem ludność
1.	Kamionka Wielka	56	34	28	1753	1637	3390
2.	Kamionka Mała	6	5	3	208	214	422
3.	Mystków	23	24	13	1005	1019	2024
4.	Mszalnica	36	21	6	800	815	1615
5.	Królowa Górna	10	9	6	466	494	960
6.	Królowa Polska	12	14	8	299	275	574
7.	Bogusza	7	5	4	355	330	685
8.	Jamnica	21	8	6	408	413	821
RAZEM :		171	120	74	5294	5197	10491

Najstarsi mieszkańcy gminy stan na 31.12.2018 r.

Kamionka Wielka:
 Maria Dobosz - 96
 Maria Zajac - 95
 Michał Trojan - 94
 Aniela Białoszewska - 93

Zofia Cempa - 92
 Janina Horowska - 92
 Józef Migacz - 92
 Stanisława Nowak - 92
 Stanisław Pazgan - 92

Kamionka Mała:
 Emilia Mirek - 94

Jamnica:
 Władysława Cieślak - 93

Mszalnica:
 Emilia Głowczyk - 91
 Waleria Górka - 92

Mystków:
 Władysław Trojan - 92

Królowa Górna:
 Genowefa Siedlarz - 97
 Maria Ptaszowska - 93

Bogusza:
 Karol Górka - 92

Opracowała: S.Z.

Dopłaty do materiału siewnego

W terminie od dnia 15.01.2019 r. do dnia 25.06.2019 r. Agencja prowadzi nabór wniosków o przyznanie dopłaty z tytułu zużytego do siewu lub sadzenia materiału siewnego kategorii elitarny lub kwalifikowany mającej charakter pomocy de minimis w rolnictwie.

Wnioski należy składać do kierownika biura powiatowego Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa właściwego ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę producenta rolnego. Dopłaty udziela się do powierzchni gruntów ornych obsianych lub obsadzonych materiałem siewnym kategorii elitarny lub kwalifikowany gatunków roślin uprawnych określonych w rozporządzeniu Rady Ministrów.

Dopłatami nie są objęte uprawy przeznaczone na przedplon lub poplon.

Stawki dopłaty

W myśl art. 40c ust. 6 pkt 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o organizacji niektórych rynków rolnych stawki dopłat do 1 ha powierzchni gruntów ornych obsianych lub obsadzonych materiałem siewnym kategorii elitarny lub kwalifikowany, określane są corocznie do dnia 30 września, w drodze rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie stawek dopłat do 1 ha powierzchni gruntów ornych obsianych lub obsadzonych materiałem siewnym kategorii elitarny lub kwalifikowany.

Wysokość stawek będzie wyliczana z uwzględnieniem powierzchni upraw zadeklarowanych we wnioskach złożonych do BP ARiMR oraz środków finansowych przeznaczonych na ten cel w danym roku budżetowym.

Gatunki roślin uprawnych objęte dopłatami.

Dopłatami z tytułu zużytego do siewu lub sadzenia materiału siewnego kategorii elitarny lub kwalifikowany obejmuje się materiał siewny kategorii elitarny lub kwalifikowany następujących gatunków roślin uprawnych:

1. Zboża: jęczmień, owies (nagi, szorstki, zwyczajny), pszenica (twarda, zwyczajna), pszenżyto, żyto;
2. Rośliny strączkowe: bobik, groch siewny (odmiany roślin rolniczych), łubin (biały, wąskolistny, żółty), soja, wyka siewna;
3. Ziemniak.

Załączniki do wniosku

Do wniosku o przyznanie dopłaty, producent rolny zobowiązany jest dołączyć:

Obowiązkowo:

Oryginał albo potwierdzoną za zgodność z oryginałem przez notariusza albo upoważnionego pracownika ARiMR kopię:

- faktury zakupu materiału siewnego kategorii elitarny lub kwalifikowany wystawionej od dnia 15 lipca 2018 r. do dnia 15 czerwca 2019 r., pod warunkiem że materiał ten został zużyty w tym okresie do siewu lub sadzenia; i/lub

- dokumentu wydania z magazynu materiału siewnego kategorii elitarny lub kwalifikowany wystawionego w roku,

w którym materiał ten został zużyty do siewu lub sadzenia (w terminie od dnia 15 lipca 2018 r. do dnia 15 czerwca 2019 r.), jeżeli producent rolny (przedsiębiorca wpisany do ewidencji przedsiębiorców dokonujących obrotu materiału siewnego lub rolnik prowadzący obrót materiałem siewnym wpisany do ewidencji rolników) zużył materiał siewny do siewu lub sadzenia w posiadanym przez siebie gospodarstwie rolnym.

Faktura zakupu materiału siewnego kategorii elitarny lub kwalifikowany oraz dokument wydania z magazynu materiału siewnego kategorii elitarny lub kwalifikowany powinny zawierać w szczególności:

- a) datę sprzedaży lub wydania z magazynu materiału siewnego,
- b) nazwę gatunku i odmiany,
- c) kategorię lub stopień kwalifikacji materiału siewnego,
- d) numer partii materiału siewnego.

W przypadku materiału siewnego mieszanek gatunków roślin uprawnych objętych systemem dopłat ww. dokumenty są zwolnione z posiadania informacji wymienionych w lit. b i c.

Oryginał albo potwierdzoną za zgodność z oryginałem przez notariusza albo organ, który wydał dokument albo upoważnionego pracownika ARiMR kopię:

- Zaświadczenia o udzielonej pomocy de minimis w rolnictwie lub innej pomocy de minimis (pomoc de minimis i pomoc de minimis w rybołówstwie), jakie otrzymał w ciągu 3 lat podatkowych (obrotowych), tj. w roku, w którym złożony został wniosek oraz w ciągu dwóch poprzedzających go lat podatkowych (obrotowych), albo złożony oświadczenie o wielkości ww. pomocy de minimis otrzymanych w tym okresie.

Więcej informacji w UG Kamionka Wielka –p. 23 we wtorki i czwartki.

Piętka K.

Źródło: strona internetowa ARiMR

Nowoczesne KGW w Jamnicy

Są ludzie, którzy pragną wyjść z domu i rozszerzyć swoje horyzonty. Pragną porozmawiać z drugą osobą, czegoś się nowego nauczyć. Po prostu być z drugim człowiekiem. Takich właśnie ludzi nie brakuje nam w Jamnicy.

Kolejny raz sołtys wsi, Janusz Michalik natchnął nas do działania. Przy jego namowie i wsparciu powołaliśmy do życia Koło Gospodyń Wiejskich w Jamnicy. Jest to koło inne niż pamiętamy z dawnych lat, gdyż wspaniale wpisuje się w dzisiejsze czasy, a jego pełna, aktualna nazwa powinna brzmieć: "Nowoczesne Koło Gospodyń Wiejskich"! dążymy do tego, aby nasza działalność zaspakała potrzeby naszych członków. Na pewno będziemy brać je pod uwagę i w ten sposób rozwijać się.

Dzięki życzliwości pani Dyrektorki Szkoły Podstawowej w Jamnicy spotykamy się raz w miesiącu w siedzibie szkoły.

Przy pomocy sołtysa Michalika zarejestrowaliśmy koło w Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa i pozyskaliśmy w ten sposób fundusze na nasze cele statutowe.

Następnie przeszliśmy od słów do czynów. Na pierwszym roboczym spotkaniu powołaliśmy zarząd koła w składzie:

- Danuta Michalik - prezes
- Halina Michalik - członek zarządu
- Maksymiliana Hajduk - członek zarządu.

Na razie chęć zrzeszenia się w kole zadeklarowały 32 panie. Mamy nadzieję, że chętnych pań będzie przybywać. Serdecznie zapraszamy! Głównym naszym zadaniem, które chcemy realizować, jest kultywowanie polskiej tradycji zwłaszcza promowanie naszego rodzimego folkloru.

Mamy jeszcze wiele planów na przyszłość. Między innymi chcemy nauczyć się rękodzieła i w ten sposób podtrzymać tradycję robienia palm

wielkanocnych. Chciałybyśmy także integrować społeczność w Jamnicy, uczyć się od siebie nawzajem. Ponadto mamy w planach kursy komputerowe. Chcemy także wymienić przepisy kulinarne i w ten sposób stworzyć „Jamnicką książkę kulinarną”. Może także na FACEBOOK-u?

Za nami już pierwsze spotkanie organizacyjne. Był nim kulig, który odbył się, chociaż brakowało śniegu. Udowodniliśmy sobie nawzajem, że „dla chcącego nic trudnego”. Świecić się wspólnie bawiliśmy. Do naszej zabawy dołączyły także osoby zrzeszone w Klubie Seniora w Jamnicy. Koło Gospodyń Wiejskich w Jamnicy pragnie rozwijać swoją działalność, ku zadowoleniu wszystkich mieszkańców!

Gospodyni Agnieszka Oleksy
Fot. autora

KGW w Mystkowie

W tym roku minęło pięć lat od wznowienia działalności KGW Mystków. Chcemy w skrócie przybliżyć to, czym nasze koło się zajmuje.

Nasze główne zadania to: przygotowanie i poświęcenie w naszym kościele palmy wielkanocnej, wspólna majówka z muzykami Orkiestry mystkowskiej, śpiewana przy kapliczce – co roku w innym przysiółku naszej wsi. Przygotowanie wieńca dożynkowego i udział w dożynkach oraz kiermasz odpustowy. Poza tym przy współpracy ze Świątlicą Wiejską w Mystkowie koło organizowało zabawy karnawałowe dla dzieci, spotkanie z Moto Mikolajami, opłatek z KGW z Mszalnicy, zajęcie z CARVINGU.

Członkinie koła miały okazję wziąć

udział w I Ogólnopolskich Warsztatach Kultury Lachowskiej, niezapomnianym „spotkaniu z PIEROGIEM” a także udział w szkolnym festynie w Mystkowie i Falkowej. Prowadzono zajęcia m.in. z bibułkarstwa w szkole w Chomranicach i Falkowej. Nasze gospodynie dwa razy gościły w przedszkolu „Faustynka” w Mystkowie, opowiadając o dawnych zwyczajach i codziennym życiu na wsi. Były też kiermasze w Grybowie i w Galerii Trzy Korony w Nowym Sączu.

Cały czas działa prężnie wypożyczalnia naczyń, której opiekunka w miarę możliwości uzupełnia zasoby. Oczywiście znalazł się również czas na rozrywkę m.in. wycieczki do Krosna, Bochni, Sandomierza, czas na teatr

i kinowe ostatki. Ciekawostką jest, że w KGW jest także pierwsza przewodnicząca KGW Mystków oraz jeden mężczyzna, niezastąpiony w wielu przedsięwzięciach.

Stanowimy mieszankę ludzi, których łączy chęć działania, uczenia się i zdobywania nowych doświadczeń. Chcemy dbać o naszą tradycję i o niej przypominać.

Dziękujemy wszystkim, z którymi mieliśmy okazję współpracować, za dobre i miłe słowa, za zrozumienie i wsparcie.

KGW Mystków

www.facebook.com/KGW.mystkow/

Stowarzyszenie na rzecz rozwoju Jamnicy

Podsumowaliśmy kolejny rok działalności Stowarzyszenia na rzecz rozwoju Jamnicy. Stowarzyszenie to grupa kilkunastu osób, którym zależało na tym, aby zjednoczyć swoje działania w celu poprawy warunków życia w Jamnicy. Widzieliśmy wiele pól do działania na tym gruncie. Trzeba było tylko się zjednoczyć na rzecz wspólnego dobra. Może nie był to rok obfity w działalność Stowarzyszenia i znamienite wydarzenia. Jednak małymi krokami udało się nam coś wypracować.

Wsparliśmy działania Pani Dyrektora Szkoły Podstawowej w Jamnicy, sołtysa i wielu innych osób, którym zależało, aby powstała sala gimnastyczna przy szkole w Jamnicy. Uzgadnialiśmy wspólne działania, które miały pomóc w osiągnięciu celu. I udało się. Sala gimnastyczna stoi i służy nam wszystkim.

Wspólne finanse, które gromadzimy z naszych składek członkowskich, wykorzystujemy na bieżące cele. Z tych środków dbamy między innymi o naszą wizytówkę tj. Krzyż na Górach Jamnickich. Dokładamy się również do organizacji różnorodnych imprez kulturalnych organizowanych w Jamnicy.

Jesteśmy także otwarci również na potrzeby mieszkańców. Mamy w tym

zakresie "szeroko otwarte oczy", aby służyć wsparciem i pomocą osobom potrzebującym. W ubiegłym roku Stowarzyszenie wsparło działania różnych instytucji i organizacji w celu udzielenia konkretnej pomocy potrzebującej rodzinie z naszej miejscowości.

Jesteśmy i nadal działamy. Planujemy nasze działania i ustalamy priorytety. Jeszcze wiele przed nami do zrobienia. Wierzymy, że uda nam się to zrobić. Dzięki stowarzyszeniu nauczyliśmy się najważniejszej rzeczy, że nie należy jedynie narzekać, ale trzeba zmieniać

rzeczywistość na lepszą. Nauczyliśmy się także tego, że w jedności siła, że jeżeli połączymy wspólne talenty i możliwości to wiele osiągną. Praca w stowarzyszeniu to wielka lekcja pokory, ale także impuls i wskazówka do dalszej pracy.

Mamy marzenie, aby w naszej kochanej Jamnicy żyło się lepiej. Dążymy do tego wspólnie z innymi organizacjami działającymi na terenie Jamnicy. Trzeba jednak zauważyć, że najważniejszy cel zawsze udaje się nam osiągnąć. Jest nim integracja wszystkich mieszkańców Jamnicy.

Założyliśmy sobie na początku naszej działalności, że chcemy wstać z kanap w naszych domach i coś konkretnego robić. I to czynimy! Zapraszamy serdecznie w nasze szeregi!

*Jest takie miejsce na świecie,
nasza mała Ojczyzna, miejsce,
w którym mieszkamy.
Jest taka wspólnota na świecie, nasza
mała Ojczyzna, gdzie mieszkamy.
Bądźmy razem w tym miejscu,
ale nigdy osobno!*

Agnieszka Oleksy

Fot. autora

Wybrano radnego w sołectwie Królów Górna

Wyniki wyborów uzupełniających do Rady Gminy Kamionka Wielka przeprowadzonych w dniu 10 lutego 2019 roku.

W dniu 10 lutego 2019 roku zostały przeprowadzone wybory uzupełniające do Rady Gminy Kamionka Wielka. Wybory zarządzono w 1 okręgu wyborczym nr 9 sołectwo Królów Górna, w którym wybierano 1 radnego.

Liczba osób uprawnionych do głosowania wynosiła 714 osób. W wyborach wzięło udział 280 osób to jest 39,22 % uprawnionych do głosowania.

Okręg wyborczy Nr 9

1. SIEDLARZ Paweł Mateusz z listy nr 1 KWW ANDRZEJA STANKA – RDG - 174 ważnie oddanych głosów

2. NOWAK Józefa Danuta z listy nr 2 KWW Samorządna Jedność Wiejska – 101 ważnie oddanych głosów

Głosów nieważnych oddano - 5

Radnym został wybrany SIEDLARZ Paweł Mateusz z listy nr 1 KWW ANDRZEJA STANKA – RDG.

K.H.

Szkoła w Jamnicy otwarta dla wszystkich

Od dwóch lat w Szkole Podstawowej w Jamnicy uczy się więcej roczników. Po dwudziestu latach powróciły klasy siódma i ósma. Starsi uczniowie wykazują się dojrzałością i z radością włączają w pomoc innym, działając w wolontariacie. W grudniu 2018r. wolontariusze naszej szkoły zrobili prezent podopiecznym Fundacji Sursum Corda. W tym roku była to Laura, 13 – letnia chora na białaczkę dziewczynka, której leczenie przebiega z powikłaniami. Wolontariusze przygotowali wypieki i dzięki datkom zebranych ze sprzedaży rogalików i ciastek z wróżbą, a także pomocy anonimowych darczyńców udało im się kupić wymarzony upominek dla chorej dziewczynki.

Ósmoklasiści postanowili, by czas świąt przyniósł także radość Arkowi i Dawidowi, wychowankom Specjalnego Ośrodka Szkolno-Wychowawczego w Nowym Sączu. Zrobili piękne kartki świąteczne z życzeniami z okazji Świąt Bożego Narodzenia. Dzięki nim, dzięki tym prostym słowom, na twarzach chłopców zagościł uśmiech i radość.

Dla uczniów z Jamnicy ważni są nie tylko rówieśnicy. Tradycją naszej szkoły są odwiedziny z Mikołajem u pensjonariuszy Domu Pomocy Społecznej w Kamionce Wielkiej

i Nowym Sączu. Z pięknym przedstawieniem pt. I Ty możesz zostać św. Mikołajem, upominkami i uśmiechem na ustach uczniowie klas II i III wraz ze swoimi paniami, p.dyrektor i księdzem Sławomirem Głodzikiem zawitali u podopiecznych domu pomocy. Nikt nie krył wzruszenia, widząc, jak maluchy słowem, tańcem i śpiewem przekazują radość, starszym, schorowanym, często samotnym osobom.

Dzień Babci i Dzień Dziadka to okazja, by w szkole spotkali się seniorzy nie tylko z Jamnicy. U babci jest słodko, świat pachnie szarlotką... ze śpiewem na ustach dzieci powitały przybyłych. Niesprzyjająca aura nie przeszkodziła i na nowej sali gimnastycznej pojawiło się bardzo wiele osób. Dla naszych kochanych babć i dziadków dzieci wyśpiewały i wytańczyły piękne życzenia. Najbardziej wzruszający był występ najmłodszych uczniów naszej szkoły. To oni dziękowali swoim babciom i dziadkom za odprowadzenie do szkoły, za czytanie bajek, za wspólną jazdę na sankach i syrop malinowy w chorobie. Babcie i dziadkowie mogli zobaczyć również piękny taniec uczniów klasy I, a także dwa przedstawienia świąteczne, w których przygotowanie zaangażowało się wielu uczniów klas II i III, VIII i VII. Na

koniec chór szkolny wspólnie ze wszystkimi zaproszonymi gośćmi zaśpiewał polskie kolędy.

Karnawał był okazją, by w szkole w Jamnicy pojawili się też najmłodsi mieszkańcy. Wspólne tańce, skoki po pufach, malowanie buziek i łowienie niespodzianek to tylko niektóre atrakcje balu maluszka, który odbył się 9 lutego. Wielu milusińskich wraz ze swoimi rodzicami, babciami a nawet dziadkami przybyło, aby zobaczyć swoją przyszłą szkołę. Wspaniałej zabawie towarzyszyła muzyka i słodki poczęstunek. Dzięki takiej zabawie dzieci przekonują się, że chodzenie do szkoły to nie tylko przykry obowiązek, a także miejsce świetnej zabawy i okazji do radosnych śmiechów.

Szkoła Podstawowa w Jamnicy jest nie tylko miejscem nauki dla dzieci. To przestrzeń otwarta dla wszystkich - całkiem małych i znacznie starszych. Tam każdy czuje się mile widziany.

Dorota Kupiec

Fot. autora

Epitafium dla Jana Stanka

„Dobrych ludzi nikt nie zapomina”
- Królowa Górna pożegnała Sybi-
raka Jana Stanka.

2 lutego bieżącego roku o godzi-
nie 12.30 w Kościele Parafialnym
pod wezwaniem Narodzenia Naj-
świętszej Maryi Panny w Królowej
Górnej odbyła się Msza święta
pogrzebowa śp. Jana Stanka,
byłego długoletniego sołtysa wsi,
zesłańca Sybiru, ojca Wójta Gminy
Kamionka Wielka, osoby znanej
i poważanej w środowisku lokal-
nym. Doczesne szczątki zmarłego
spoczęły następnie na miejscowym
cmentarzu parafialnym. Śp. Jan
zmarł w domu rodzinnym 31 stycznia
w wieku 87 lat.

Temu okresowi z życia śp. Jana warto poświę-
cić najwięcej uwagi, zwłaszcza dlatego, że
sam zmarły (o czym najlepiej wiedzą jego
bliscy) chętnie dzielił się wspomnieniami z nim
związanymi.

Jan Stanek urodził się 2 grudnia
1931 roku w Szczepanowie (powiat Brzeżany w
województwie tarnopolskim). Jego rodzice to,
pochodząca z Mszalnicy Maria z domu Świgut
oraz Michał, który mieszkał w Kamionce Wiel-
kiej. W 1922 roku Michał Stanek, weteran
wojny polsko- bolszewickiej, zakupił ziemię na
Kresach Wschodnich w Szczepanowie
i tam osiedlił się wraz z żoną. Niedługo na
świat przyszły ich dzieci: Teofil, Wiktor,
Katarzyna, Adam, Jan oraz Zofia, które jednak
w 1934 roku ojciec osierocił. Maria Stanek -
wdowa z sześciorgiem dzieci zamieszkiwała
na Kresach do dnia 10 lutego 1940 r., kiedy to
władze sowieckie dokonały deportacji ludno-
ści polskiej w głąb Związku Radzieckiego.

W tym pamiętnym dniu o czwartej
rano, jak do wielu innych, także do domu Stan-
ków zapukało dwóch żołnierzy radzieckich,
dając domownikom jedynie kwadrans na spa-
kowanie się. W pośpiechu Maria wraz
z dziećmi zabrali, co mogli i saniami zostali

zawiezieni na stację. Tam załadowano ich do
bydłych wagonów nieświadomych jesz-
cze, że zostaną wywiezieni w głąb Związku
Radzieckiego, a ich podróż do „Nieludzkiej
Ziemi” w nieludzkich warunkach będzie trwała
aż miesiąc. Komuś, kto nigdy nie przeżył
tak tragicznego zdarzenia, zapewne trudno
sobie wyobrazić, co może czuć człowiek
wieziony w nieznany świat w wagonie prze-
znaczonym do transportu zwierząt, w którym
temperatura znacznie spadła poniżej zera,
nie ma co jeść ani pić, zaś za toaletę służy
dziura wycięta w drewnianej podłodze. Wielu
zesłańców, zwłaszcza ludzi chorych, star-
szych, słabych fizycznie i dzieci, nie przeżyło
tej tragicznej „podróży”. Ci natomiast, którzy
dojechali do stacji kolejowej Mendelew,
zostali, najpierw samochodami ciężarowymi,
a potem saniami, przewiezieni do łagru
Siuzwa- Rossochy w powiecie Jurliskim. Jan
Stanek wspominał, że podczas jazdy przez
nieprzebrane śniegi Syberii niejednokrot-
nie dochodziło do tego, że dzieci wypadły
z mknących szybko san i choć w tej sytuacji
krzyczały i one i ich zrozpaczeni rodzice, nikt
nawet nie pomyślał, żeby zatrzymać powóz i
uratować je od pewnej śmierci. Był to swego
rodzaju „przedsmak” ogromu tragedii, jaką
dopiero Sybiracy mieli przeżyć.

Przybyłych do celu zesłania Pola-
ków „powitali” żołnierze NKWD oraz stare
drewniane baraki, które odtąd miały być im
domem. Ale czy można było mianem domu
określić drewnianą budę zbitą z byle jakich
desek, pomiędzy którymi widniały szerokie
szpary, zaś na polu panował kilkudziesię-
ciostopniowy mróz? Na pewno nie dało się
normalnie egzystować w takich warunkach,
toteż wszyscy zesłańcy pierwsze dwie noce
w baraku spędzili, nie śpiąc z zimna. Dzieci
płakały z chłodu, zaś dorośli próbowali wszel-
kimi sposobami (suchą trawą i mchem wydo-
bytym spod grubej warstwy śniegu) zatkać
szpary między deskami, aby warunki były
w miarę znośne. Jeśli mowa o nocach spę-
dzanych na Syberii to- jak wspominał śp.
Jan- nie były one wcale czasem odpoc-
zynku, ponieważ późno kładziono się spać,
a wstawano bardzo wcześnie. Poza tym tylko
w nocy (w ciemności) można było zdjąć całe
swoje ubranie i... obuchem siekiery pozabi-
jać niezliczone ilości wszy, jakie dodatkowo
dręczyły człowieka.

Pobyt w łagrze to nie tylko przeby-
wanie w baraku. Dla dorosłych oraz dzieci od
12. roku życia oznaczał on morderczą pracę
ponad siły w lesie w ekstremalnych warunkach.
Wszelchobecn mróz nie tylko utrudniał życie
pracującym przy ścinie drzew zesłańcom, ale
niejednokrotnie życie to zabierał. Ludzie umie-
rali także z wycieńczenia spowodowanego-
oprócz ciężkiej pracy- bardzo niskimi „racjami
żywnościowymi”. Osoby dorosłe pracujące w lesie otrzymywały
bowiem jedynie pół kilograma chleba na dobę,
zaś niepracującym dzieciom przysługiwało
tylko 20 dekagramów chleba. W tej sytuacji nie
dziwił fakt, iż codziennie umierało 25- 30 osób,
których ciała- ze względu na grubą warstwę
śniegu i wielki mróz- nie mogły być normalnie
pochowane. Wrzucano je po prostu do śniegu,
zaś pochówku dokonywano dopiero wiosną,
choć zazwyczaj zwłoki bardzo często podczas
zimy były rozszarpywane przez dzikie zwie-
rzęta. Najczęstszą przyczyną śmierci był tyfus,
choroba będąca skutkiem przepracowania,
wyziębienia, wycieńczenia oraz niedożywienia
organizmu ludzkiego. Jan Stanek wspominał,
że na terenie łagru istniało miejsce „nazy-
wane” szpitalem, gdzie kwaterowano osoby,
które zapadały na tę chorobę. W istocie była
to część obozu, w której chorzy umierali, zaś
zastrzyki dawane przez rosyjskie pielęgniarki,
zamiast pomagać, zabijały pacjentów. Maria
Stanek, jako kobieta twardo stąpająca po
ziemi, przewidująca i gotowa zrobić wszystko,
aby uratować swoje dzieci, szybko zorien-
towała się, na czym polega działanie owych
zastrzyków i w porę uratowała ich życie, ofiaru-
jąc pewnej Rosjance chustkę z prośbą, aby jej
dzieciom nie robiła śmiercionośnego wstrzyk-
nięcia. Czy dzięki temu Jan i jego rodzeństwo

uniknęły tyfusu? Oczywiście, że nie, ale też na
tę chorobę nie umarli. Sam Jan wspominał,
że jego brat, Adam, nawet po powrocie do
ojczyzny był zmuszony doświadczać skutków
tej przypadłości. On sam natomiast, kiedy
zachorował, znalazł się w obozowym szpi-
talu, jednak szybko z niego uciekł przerażony
widokiem, który tam zastał. Każde kilkuletnie
dziecko przestraszyłoby się widoku ludzi wija-
cych się z bólu, posiadających na ciele otwarte
rany i przywiązanych do łóżka, konających
w ogromnym cierpieniu. Na Syberii wszystko
było prymitywne. Nie było nawet czym świecić,
ponieważ brakowało nafty. Zesłańcy próbowali
jednak uporać się z tym problemem. Wyko-
nywali łuczyno z brzozy, tworząc z kawał-
ków tego drzewa stojaki, które, podpalane
następnie, dawały trochę światła. Samo zaś
rozpalanie odbywało się metodą ludzi pierwot-
nych- tarło się krzemieniem o krzemień aż do
wskrzeszenia ognia.

W 1943 roku generał Anders zaczął
formować wojsko na ziemiach Związku Socja-
listycznych Republik Radzieckich. Dla Sybi-
raków była to swego rodzaju szansa powrotu
do Ojczyzny. Wiedzeni tą nadzieją Teofil
i Wiktor Stanek- rodzeństwo Jana- wstąpili
w szeregi I Dywizji Kościuszkowskiej, jednak
nigdy nie udało im się już zobaczyć ziemi
ojczystej - oboje polegli na frontach II wojny
światowej. Ich mama oraz młodsze rodzeń-
stwo wyruszyli z łagrów, aby- zanim powrócą
w rodzinne strony- doświadczyć choć trochę
łatwiejszego życia. Dotarli do kołchozu
i zatrzymali się u Rosjanki, która miała pol-
skie korzenie. W kołchozie Stankowie również
mogli liczyć na pozyskanie takiej ilości ziarna,
dzięki której mogli przeżyć. Pożywienie jednak

zazwyczaj zdobywano tak, aby nadzorujący
kołchoz Rosjanie tego nie widzieli. Nie pozwa-
lali oni na to na przykład, aby Polacy zbierali
pozostawione na polach ziemniaki. Lepiej, żeby
przysypał je śnieg, niż żeby polscy zesłańcy
mogli je zebrać. Niedaleko miejsca, w którym
zamieszkała rodzina Stanków, znajdowała się
stołówka. Resztki, które wyrzucali jej pracow-
nicy, często przykrywał śnieg, który jednak nie
zniechęcał Polaków do tego, aby owe odpadki
zbierać. Rosjanie natomiast- pewnie z czystej
złośliwości - próbowali im to uniemożliwić.
W miejscach, gdzie składowano resztki jedze-
nia, wlewali naftę lub chlor oraz deptali tę
ziemię kołmi. Zazwyczaj jednak takie działania
i tak nie zniechęcały cierpiących głód Polaków.

Jan Stanek wspominał, że
w czasie kiedy wielu Polaków przebywających
na Syberii, wcieliło się do armii Andersa, na
tym terenie zostało w sumie niewielu naszych
rodaków. Wśród nich byli i oni (oprócz Teofila
i Wiktorii). Wzorem większości polskich rodzin
dzieci wysyłano do rosyjskich szkół. Do jednej
z nich trafił Jan. Choć na bardzo krótki okres,
to w nauce języka rosyjskiego przewyższał
dzieci mieszkające tam od zawsze. Pewnego
razu jednak miała miejsce taka sytuacja:
w szkole, do której on uczęszczał, obcho-
dzone jakieś radzieckie święto państwowe
(a jedynymi obchodzonymi wówczas tego typu
świętami była rocznica Rewolucji Październi-
kowej oraz Święto I Maja, niedziela zaś nie była
świętowaną). Rosyjska nauczycielka nakazała
mu, aby zaśpiewał piosenkę, której słowa
skierowane były przeciwko Polakom. Co zrobił
Jan? Nie tylko odmówił śpiewu tej piosenki,
narażając się na gniew nauczycielki, która ze
złości uderzyła podręcznikiem w stół, ale także
dodał, że nie będzie śpiewał tego typu słów,
zwłaszcza, że jego brat i siostra walczą o wol-
ność Polski. Rzuciwszy następnie torbę o pod-
łogę, wyszedł ze szkoły i nigdy więcej tam nie
wrócił. Nie pomogły nawet słowa owej naucz-
cielki skierowane potem do mamy Jana, aby
on, jako jeden z najlepszych uczniów, powrócił
do szkoły.

Kiedy śp. Jan Stanek przed
kilkunastoma laty został- jako świadek
i uczestnik tragicznych wydarzeń z czasów
II wojny światowej- zaproszony na lekcję
historii do uczniów klas III Gimnazjum
Publicznego w Królowej Górnej, wspominał
o pewnym bardzo ciekawym, choć tragicznym
zdarzeniu, jakie miało miejsce jeszcze pod-
czas jego pobytu na Sybirze. Był tam pewien
rosyjski naczelnik łagru, który, wszedłszy pew-
nego wieczoru do baraku, zobaczył mnóstwo
świętych obrazów, jakie zostały zawieszane
na drewnianych ścianach przez polskich
zesłańców.

Dokończenie na stronie 16

Epitafium dla Jana Stanka (c.d.)

Obrazy zostały przywiezione z Ojczyzny, zaś modlitwa przed nimi dawała Polakom jedyną nadzieję na ocalenie. Naczelnik stanowczo nakazał wszystkim, aby rzucili owe obrazy na ziemię, jednak nikt nie zastosował się do jego nakazu. Co więcej, jedna z kobiet przebywających w obozie (a była to mieszkanka Francji, która odwiedziła swą rodzinę na Kresach akurat w momencie wywózek Polaków na Syberię i wraz z nimi doświadczyła tragedii zesłania), skierowała do niego następujące słowa: „Żebyś stracił obie ręce i nogi i musiał z tym żyć. Żeby za to, coś zrobił, tak cię Pan Bóg skarał.” Człowiek ten chyba wtedy nie zrozumiał sensu wypowiedzianych przez tę kobietę słów, ponieważ mówiła ona po polsku. Gdyby zrozumiał, z pewnością by ją zastrzelił. Potem jednak do miejscowości, w której przybywali członkowie rodziny Stanków, zaczęto przywozić rannych z wojny, ponieważ front przesunął się coraz bardziej na wschód. Wśród nich znalazł się człowiek przywieziony z frontu bez rąk i nóg. Okazało się potem, że to był ten sam naczelnik, który w łagrze deptał święte obrazy. Do szpitala polowego przywieziono go natomiast w takim stanie, że nawet jego własna żona, która była tam pielęgniarką, nie poznała go do chwili, w której sam się przyznał, kim naprawdę jest. Co więcej, w końcu spotkał kiedyś kobietę, która przepowiedziała mu tak tragiczne skutki jego świętokradzkiego czynu. Wtedy rzewnie się rozpłakał. Kiedy po tragicznym pobycie na „Golgocie Wschodu” członkowie rodziny Stanków powracali do kraju, już w drodze zorientowali się, iż granica naszej Ojczyzny została przesunięta na zachód. Związek Radziecki zagarnął dużą część Kresów Wschodnich. Na Ukrainie do pociągów, które wraz z zesłańcami Sybiru podążały do Polski, niejednokrotnie próbowali wsiąść mieszkańcy tego kraju, aby wyjechać do Polski. Nadzorujący jednak wagony Rosjanie uniemożliwiali im przedostanie się na teren naszego kraju.

W końcu w roku 1946 rodzinie Stanków udało się przekroczyć „nową” granicę wschodnią Polski. Wieziono ich na tzw. „ziemię odzyskaną”, jednak pani Maria zdecydowała, że lepiej będzie się zatrzymać u rodziny w Kamionce Wielkiej. Zanim to jednak nastąpiło, Stankowie zatrzymali się w Krakowie, gdzie mama zgłosiła się do oddziału Czerwonego Krzyża z prośbą o wydanie zupy, którą po długiej podróży można by spożyć. Zupę oczywiście wydano, ale Polacy, którzy powrócili z zesłania, zmuszeni byli ją jeść z wiadra wykonanego z blachy (bardzo już skorodowanej). Ci, którzy widzieli ten posiłek, nie mogli uwierzyć własnym oczom. Ubrania zresztą członków rodziny Stanków również stały się obiektem zdziwionych spojrzeń przechodzących obok nich mieszkańców Krakowa. Były one pokryte ogromną ilością łat.

W chwili powrotu państwa Stanków do Ojczyzny, w Krakowie, w którym zatrzymali się oni na moment, miało również miejsce następujące zdarzenie. Kiedy spożywali wspomnianą zupę z zardzewiałego wiadra, nagle ktoś krzyknął: „Rozejść się!” Był to pewien kapitan, który wraz ze swoimi żołnierzami patrolował ulice. Zapytał ich, skąd wracają? Kiedy uzyskał odpowiedź na swoje pytanie, rozpłakał się. Wiedział bowiem, co rodzina, z którą ma do czynienia, przeszła. Potem jednak zapytał: „Widzicie tego (tu przeklął)? Stankowie obrócili się, aby zobaczyć, o kogo właściwie mu chodzi. Wtedy on wskazał na maszynę ciągnącą pociąg, na której czele widniał portret Stalina. Wówczas wszyscy Stankowie zrozumieli, iż wracają do Ojczyzny, która już nie jest wolnym krajem.

Zsyłka rodziny Stanków na Sybir trwała od 10 lutego 1940 roku do 23 lutego 1946 roku. Do Nowego Sącza udał im się wrócić 2 kwietnia 1946 roku. Stąd udali się do rodzinnego domu Marii w Mszalnicy, zaś tam otrzymali schronienie u jej brata, Bartłomieja Świguta. 2 stycznia 1950 roku w ramach reformy rolnej Maria otrzymała gospodar-

stwo w Królowej Ruskiej i tam osiadła z czwórką swoich dzieci. Każdy, kto kiedykolwiek słuchał opowieści Jana Stanka o tragicznych losach jego rodziny wywiezionej na Sybir, w końcu się dowiadywał, że „Golgotę Wschodu” udało im się wszystkim przeżyć tylko dzięki głębokiej wierze w Boga. Ona pozwalała im przetrwać. Rodzeństwo Stanków codziennie modliło się do Matki Boskiej z Dzieciątkiem uwiecznionej na obrazie zabranym przez Marię na Syberię z domu w Szczepanowie. Najusilniej prosili Najświętszą Panienkę, żeby ich mama nie umarła. I to właśnie dzięki wierze i wytrwałości pani Marii rodzinie Stanków udało się powrócić do Ojczyzny.

W czasach powojennych Jan Stanek, świadek i uczestnik jakże dramatycznego epizodu w historii narodu polskiego, żył w Królowej Górnej, starając się potem – jako sołtys – ze wszystkich sił przyczynić do rozwoju tej miejscowości, co udawało mu się z powodzeniem. Znany był jako człowiek bezkompromisowy, uparcie dążący do celu i poświęcający się dla mieszkańców miejscowości, w której był sołtysiem. To dzięki m. in. jego zaangażowaniu Królową zelektryfikowano, wybudowano drogi i mosty, uregulowano potok Królówka, dokonano komasacji gruntów oraz rozpoczęto budowę szkoły. Kiedy zaś w Polsce dokonała się transformacja ustrojowa, Jan był osobą, która zakupiła i zawiesiła w salach lekcyjnych szkoły krzyże. Od 1990 roku do śmierci był członkiem Związku Sybiraków, zaś w roku 2005 został przez prezydenta Aleksandra Kwaśniewskiego odznaczony Krzyżem Zesłańców Sybiru.

Jan Stanek pozostanie w pamięci wielu jako dobry i prawy człowiek. Wspominać go będą nie tylko członkowie jego rodziny: żona, dziesięcioro dzieci, dwadzieścioro ośmiorgo wnucząt oraz dziesięcioro prawnucząt, ale także wszyscy, którzy go znali i doświadczyli od niego po prostu ludzkiego „serca”. Niech spoczywa w pokoju!

Tomasz Skraba

Fot. Archiwum rodzinne Andrzeja Stanka

Opowieść wigilijna w Mszalnicy

W niedzielę 30 grudnia 2018 roku o godz. 15.00 w Świątlicy Wiejskiej w Mszalnicy, odbyło się przedstawienie pt. „Opowieść Wigilijna”, w którym wzięło udział 40 aktorów. Niewątpliwie spektakl skłaniał do zastanowienia się nad wartościami, które nadają sens życiu. Dostarczył też odpo-

wiedzi na pytanie, czy warto bezwzględnie zabiegać o majątek, „szczęście”, którym nie można się podzielić. Optymistyczne zakończenie historii o Ebenerze Scrooge’u pokazuje, że warto być człowiekiem, nigdy nie jest za późno, by zmienić swoje postępowanie.

Na przedstawienie przybyło około

200 osób. Sala wypełniona była po brzegi. Na koniec całej tej uroczystości odbyło się wspólne kolędowanie aktorów i publiczności.

Edyta Kiełbasa

Fot. autora

Kolędowanie w Mystkowie

Na scenie Domu Ludowego w Mystkowie stanęło niemal 100 wykonawców. Wypełniona po brzegi widzami sala podziwiała występy Dziecięcego Zespołu Regionalnego Mali Mystkowianie, Zespołu Regionalnego Mystkowianie oraz Orkiestry Dętej z Mystkowa.

W ostatnią niedzielę 2018 roku, dzięki wspólnej inicjatywie trzech zespołów działających w Mystkowie odbył się niesamowity koncert kolęd, który wypełnił całą widownię Domu Ludowego. DZR Mali Mystkowianie oraz ZR Mystkowianie zaprezentowali często zapomniane już lachowskie kolędy

i pastorałki ze swojej najnowszej płyty. Z kolei Orkiestra Dęta z Mystkowa wykonała utwory ze swojego bożonarodzeniowego krążka. Wspólna praca dyrygenta Mateusza Głowczyka oraz choreografa Patryka Rutkowskiego zaowocowała powstaniem niesamowitego widowiska, które wzbogacone występami dwójki solistów wywołało wśród widzów podziw i wzruszenie. Publiczności szczególnie przypadły do gustu utwory wykonywane przez wszystkie grupy.

Kamil Wiatr

Fot. autora

20 lat działalności Parafialnego Domu Opieki „Samarytanin” w Kamionce Wielkiej

*Któryż z tych trzech okazał się, według twego zdania, bliżnim ...
«Idź, i ty czyn podobnie!» (Łk 10,36.37)*

W minionym roku upłynęło 20 lat od dnia, w którym progi Domu Opieki Samarytanin przekroczył pierwszy pensjonariusz. Obecnie przebywa w Domu 26 osób, pracuje 10, a życzliwością otacza wielu, bardzo wielu ludzi.

Chcąc ocenić wartość tej „inwestycji” w Kamionce Wielkiej, dokonanej przed 20. laty przez Parafię Matki Bożej Nieustającej Pomocy, prowadzoną wówczas przez ks. prałata Stanisława Trytka, trzeba odwołać się do znanej nam niemal wszystkim na pamięć przypowieści o Miłosiernym Samarytaninie. Myślę, że ona była natchnieniem nie tylko dla organizatorów życia w naszym domu. Wystarczy wpisać nazwę „Dom Opieki Samarytanin” w wyszukiwarce internetowej, by zobaczyć jak wiele miejscowości w naszej ojczyźnie, a myślę, że nie tylko, już przez samą nazwę wskazuje,

że natchnieniem twórców takich domów była Jezusowa przypowieść o Miłosiernym Samarytaninie. Budowa domu, organizacja życia w nim jest niczym innym, jak wykonaniem Chrystusowego polecenia: «Idź, i ty czyn podobnie!» (Łk 10,37).

Ewangelia bardzo mocno domaga się od wierzących „wyobraźni Miłosierdzia”, której ramy i wartość nakreśla sam Chrystus Pan: Zaprawdę, powiadam wam: Wszystko, co uczyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, Mnieście uczynili” (Mt 25,40). Uczniowie Chrystusa precyzują tę myśl jeszcze bardziej: Jeśli by ktoś mówił: «Miłuję Boga», a brata swego nienawidził, jest kłamcą, albowiem kto nie miłuje brata swego, którego widzi, nie może miłować Boga, którego nie widzi. (1J 4,20).

Jaki z tego pożytek, bracia moi, skoro

ktoś będzie utrzymywał, że wierzy, a nie będzie spełniał uczynków? (...) wiara, jeśli nie byłaby połączona z uczynkami, martwa jest sama w sobie. (Jk 2,14.17) Rozważając tylko te teksty biblijne, a przecież podobnych jest bardzo wiele, można spokojnie twierdzić, iż jest wolą Boga, aby wszyscy wierzący żyli na co dzień miłością – zresztą do tego zobowiązuje pierwsze i najważniejsze przykazanie! Przedmiotem najważniejszym tej miłości, a może nawet jedynym - jest człowiek!

Parafie są zobowiązane z natury swej do różnego rodzaju czynów miłosierdzia. Kodeks Prawa Kanonicznego w Kan. 529 - § 1 określa te zadania takimi słowami: Pragnąc dobrze wypełnić funkcję pasterza, proboszcz powinien starać się poznać wiernych powierzonych jego pieczy.

Winien zatem nawiedzać rodziny, uczestnicząc w troskach wiernych, zwłaszcza niepokojach i smutku, oraz umacniając ich w Panu, jak również - jeśli w czymś nie domagają - roztropnie ich korygując. Gorącą miłością wspiera chorych, zwłaszcza bliskich śmierci, wzmacniając ich troskliwie sakramentami i polecając ich dusze Bogu. Szczególną troską otacza biednych, cierpiących, samotnych, wygnańców oraz przeżywających szczególne trudności.

Troska o biednych, cierpiących, samotnych i różnego rodzaju potrzebujących pomocy wyraża się w różnych formach działalności parafii. Powstały między innymi Parafialne Oddziały Caritas, w ramach których przeprowadza się wiele bardzo pożytecznych dzieł miłosierdzia.

Parafia w Kamionce Wielkiej ma od 20 lat Dom Opieki „Samarytanin”, dla ludzi posuniętych w latach, chorych, potrzebujących ciągłej opieki.

Po kontroli i odbiorze, Wojewoda Małopolski w dniu 25 października 2007 roku zezwolił parafii Matki Bożej Nieustającej Pomocy w Kamionce Wielkiej na prowadzenie placówki o nazwie Dom Opieki „Samarytanin”, zapewniającej całodobową opiekę 30 osobom w podeszłym wieku.

Otrzymane zezwolenie nie upoważnia Domu Opieki do otrzymywania pomocy finansowej z funduszy państwowych, gminnych czy Narodowego Funduszu Zdrowia. Pensjonariusze muszą sami lub wspólnie z rodzinami pokrywać koszty pobytu, a Parafia i liczni dobroczyńcy wspierają mieszkańców Domu Opieki, aby te koszty były jak najniższe.

Sprawując opiekę nad osobami starszymi, Dom zapewnia warunki bytowe: zamieszkanie, wyżywienie, odzież, obuwie, a także utrzymanie czystości. Zapewnia też warunki opiekuńcze starszym osobom: pomoc przy podstawowych czynnościach życiowych, takich jak chociażby załatwianie potrzeb osobistych, posiłków i lekarstw.

Dom zapewnia udział w terapiach zajęciowych, które zwiększają sprawność fizyczną, aktywizują także mieszkańców oraz pomaga we wszystkich kontaktach ze służbą zdrowia.

Obecnie w Domu jest kaplica, w której codziennie jest sprawowana Msza św.

o godz. 9.00 oraz Koronka do Miłosierdzia Bożego o godz. 15.00. Pensjonariusze mają zapewnioną posługę duszpasterską.

Korzyści płynące z obecności Domu Opieki w Kamionce Wielkiej.

Parafia budując Dom Opieki musiała wyłożyć poważną sumę pochodzącą z oszczędności wiernych. Czy w związku z tym problem ludzi chorych i potrzebujących pomocy został w niej rozwiązany? Oczywiście, że nie! Nikt i nigdzie nie zdołał rozwiązać wszystkich problemów. Są rodziny, które same troszczą się o swoich chorych i starszych i czynią to wspaniale! Są chorzy, którzy wymagają bardziej specjalistycznej opieki i muszą być w domach inaczej zorganizowanych. Są chorzy, którzy chcieliby przebywać w takim domu, ale rodziny lękają się opinii... bo sąsiedzi, bo „ludzie powiedzą”, że... dom rodzinny taki duży, a zabrakło w nim miejsca! Wreszcie są ci, którzy wybrali ten dom, aby w nim przebywać do ostatnich dni swojego życia.

Okazuje się jednakże, że taki Dom w parafii to wielki skarb. Jego wartość nie da się wymierzyć tylko tymi, którzy w nim przebywają czy pracują. Jego obecność nakręca spiralę dobra, które ma w życiu społecznym i parafialnym ogromne znaczenie.

Tu przybywają dzieci z Jamnicy ze swymi wychowawcami, aby uradować serca mieszkańców okolicznościami przedstawieniami.

Tu zagląda młodzież gimnazjalna w ramach wolontariatu „Sursum Corda”, by pomagać i towarzyszyć pensjonariuszom – bywają też przedstawienia.

Dom stał się szansą na konkretną miłość dla piekarni „Hopek” ze starego Sącza, która codziennie dostarcza świeże pieczywo.

Utrzymanie Domu wspiera od samego początku firma „Konspol”, dostarczając co tydzień konkretną porcję żywnościową.

Tu, przy remontach i korektach, które ciągle muszą być prowadzone, wykazywały się różnego rodzaju wsparciem i ofiarnością firmy i pojedyncze rodziny, jak np. przy ostatnim remoncie Firma „Bogdański”, czy wcześniej firma „Złocki”, a także inni zwykli wykonawcy, którzy rezygnowali z części zapłaty,

aby weprzeć zadania domu.

Dom przyciąga jak magnes ludzi dobrej woli, którzy ofiarują to specjalistyczne łóżko, to leki przydatne dla tutejszych mieszkańców, to respirator, który służył także innym chorym w parafii, to wózek inwalidzki, który też bywa wypożyczany...

Jakże ważnym gestem życzliwej miłości jest fakt, że ks. Czesław – rodak - przywiezie, ot tak, każdemu po czekoladzie, że pan Piotr z Mystkowa przyjdzie z życzeniami, z jakiejś okazji, że pewna pani z Mszalnicy zawsze pamięta...

A gdy w kościele ktoś zasłabnie – w tym domu znajdzie fachową i natychmiastową pomoc.

Dom jest bardzo ważną szkołą życia dla kapłanów pracujących w parafii. Tu widzą, z jakimi problemami borykają się ci, którzy mają chorych i starszych w rodzinie. Tu mogą się nauczyć, ile szacunku należy się takim rodzinom, ile wsparcia, ile wyrozumiałości.

Aby podsumować, jak wielkim błogosławieństwem jest ten dom, trzeba by nie liczyć godzin pracy w nim przepracowanych, czy ilości ludzi, którzy w tym domu dożyli kresu swoich dni. Trzeba by liczyć miłość, którą trzeba w sobie mieć, aby się nie przyzwyczaić, aby się nie zniechęcić... aby widzieć w tej „odrobinie” ciała ludzkiego Chrystusa, który mówi nieustannie: co uczyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, Mnieście uczynili (Mt 25,40). Niektórzy pracują tu już 20 lat. Im lat przybywa, sił ubywa, a miłość musi być niezmienna, taka sama, a nawet mocniejsza! I to widać dopiero, gdy patrzy się na dom od wewnątrz.

Na parafialnej stronie internetowej przy Domu Opieki „Samarytanin” jest zapisana wspaniała myśl św. Jana Pawła II: Przez wiarę w Jezusa, „Dawcę życia” życie wzgardzone i zdane na łaskę innych odnajduje swoją tożsamość i pełną godność (Dz. 3,15).

Niech te słowa największego z Polaków, który z pokorą dźwigał do końca krzyż swego cierpienia, będą podsumowaniem minionych 20 lat działalności Domu Opieki „Samarytanin” oraz zadaniem do wykonania na dalsze lata.

Ks. Stanisław Ruchała

– obecnie pensjonariusz Domu Opieki „Samarytanin”

Koncert bożonarodzeniowy

W ostatnią niedzielę 2018 roku w Gminnym Ośrodku Kultury odbył się Koncert Bożonarodzeniowy. Na scenie wystąpiły dzieci z grupy wokalne „Chcemy śpiewać” oraz młodzi muzycy ze szkółki muzykowania ludowego, prowadzonej przez Józefa Trojana.

Na wypełnionej po brzegi sali Gminnego Ośrodka Kultury obecny był wójt gminy - Andrzej Stanek i radni Kamionki

Wielkiej. Gospodarz gminy dziękując wykonawcom za przedstawienie świątecznego programu, złożył uczestnikom życzenia szczęśliwego Nowego 2019 Roku.

Wykonawcy odebrali zasłużone, owacyjne brawa.

Koncert opracowała i reżyserowała Agnieszka Basiaga.

Kazimierz Ogorzałek

Fot. autora

Budowa sali sportowej z infrastrukturą towarzyszącą w Jamnicy

Początkiem bieżącego roku w Jamnicy, w ramach prowadzonych inwestycji na terenie Gminy Kamionka Wielka, została oddana do użytku sala sportowa z infrastrukturą towarzyszącą o powierzchni zabudowy 511,82 m², powierzchni użytkowej 376,66 m² i kubaturze 3548,00 m³. Celem inwestycji była przede wszystkim poprawa dostępności uczniów do infrastruktury sportowej. Obecnie sala służy głównie

uczniom szkoły podstawowej, ale korzystać z niej mogą również pozostali mieszkańcy Jamnicy.

Całkowity koszt inwestycji stanowił 1.916 456,00 zł. Dofinansowanie z budżetu państwa wyniosło 300 000,00 zł., natomiast z Ministerstwa Sportu i Turystyki - 861 811,00 zł.

A.A.
Fot. autora

Dobrze zaPROJEKTowana Szkoła Podstawowa w Królowej Polskiej

Narodowe Święto Niepodległości to dla Polaków jedno z najważniejszych świąt państwowych, a szczególnej wagi nabiera to wydarzenie, kiedy obchodzimy setną rocznicę odzyskania niepodległości. W 2018 roku pojawiło się wiele pomysłów na uczczenie ważnej dla nas wszystkich rocznicy.

Społeczność Szkoły Podstawowej w Królowej Polskiej, włączając się w obchody setnej rocznicy odzyskania niepodległości przez Polskę, realizowała projekt „100 zadań na 100 lat niepodległości”. Jego twarzą stał się Marszałek Józef Piłsudski, a mottem słowa, które powiedział: „Kto nie zna przeszłości, nie jest godzien

teraźniejszości i niewart przyszłości”.

Projekt miał charakter interdyscyplinarny – łączył umiejętności i wiedzę z różnych przedmiotów, m.in. języka polskiego, historii, plastyki, muzyki, matematyki, informatyki.

Oto niektóre ze 100 zrealizowanych przez naszą społeczność zadań:

- Wprowadzanie różnych inicjatyw do życia szkoły przypominających o przypadającej w 2018 roku 100 rocznicy odzyskania niepodległości (posadzenie „Róży Niepodległości”, zredagowanie alfabetu współczesnego patrioty, przygotowanie „Kapsuły czasu” (tablicę upamiętniającą to zdarzenie ufundowała Pani Anna Kocemba – pracownik SP w Królowej Polskiej), słuchanie muzyki patriotycznej w czasie przerw międzylekcyjnych, sprzątanie i częste odwiedzanie cmentarza wojkowego, przygotowanie „Schodów do Niepodległości”, odsłonięcie portretu Marszałka Józefa Pił-

sudskiego w korytarzu szkolnym).

- Organizacja konkursów szkolnych, m.in. „Tworzymy dla niepodległej” – konkurs na klasową gazetkę ścienną, „100 ROCZNICA NIEPODLEGŁOŚCI 1918- 2018” – konkurs na plakat niepodległościowy, „11 wspianych na 11 listopada” – konkurs wiedzy z języka polskiego i historii. A także udział uczniów w gminnych konkursach o charakterze patriotycznym, m.in. w XIV Gminnym Konkursie Poezji Patriotycznej (Julia Kruczek zdobyła III miejsce w kategorii drugiej za recytację utworu „Moja piosenka II”- Cypriana Kamila Norwida, natomiast Patryk Siedlarz zdobył I miejsce w kategorii III za utwór „Polsko, nie jesteś Ty już niewolnicą”- Leopolda Staffa) oraz w Gminnym Konkursie Piosenki Patriotycznej (II miejsce zajęła Martynka Książkiewicz - podbiła serca jury piosenką "Taki kraj").

Dokończenie na stronie 22

Dobrze zaPROJEKTowana Szkoła Podstawowa w Królowej Polskiej (c.d.)

• Nawiązywanie współpracy z różnymi organizacjami i osobami działającymi na rzecz szkoły (warsztaty robienia kotylionów przy współpracy z Gminną Biblioteką Publiczną i Klubem Seniora w Kamionce Wielkiej, nawiązanie współpracy z emerytowaną nauczycielką języka polskiego Panią Michaliną Ząber,

która opracowała dla uczniów naszej szkoły wspaniały scenariusz akademii na 11 listopada (Serdecznie dziękujemy!), wystawa prac plastycznych dotyczących 100 rocznicy odzyskania niepodległości przez Polskę w MCDN w Nowym Sączu, otrzymanie Certyfikatu „Dobrze zaPROJEKTowana Szkoła 2019” za promowanie pracy metodą projektu oraz wspieranie młodzieży w podejmowaniu ambitnych wyzwań edukacyjnych).

Bardzo ważnym zadaniem, które udało nam się zrealizować, była w listopadzie 2018 roku niezwykła lekcja historii z naocznym jej świadkiem – Sybirką, Panem Janem Stankiem. Jego wizyta na długo pozostanie w pamięci

i sercach całej naszej społeczności. Pan Jan odwiedzał naszą szkołę wiele razy. Niestety było to nasze ostatnie spotkanie. Cenną i pieczołowicie przechowywaną dla przyszłych pokoleń pamiątką wizyty Pana Stanka są zdjęcia oraz nagranie. Umieszczone na naszej stronie materiały (www.spkrolowapolska.wixsite.com/szkola, zakładka: aktualności) niech będą wyrazem wdzięczności za przybliżanie młodym ludziom zakłamywanej i przez wiele lat zapomnianej historii Polski.

Anna Słaby, Beata Hałas

Fot. Archiwum szkolne

Wymień kocioł i nie płać mandatu!!!

Likwidacja wszystkich przestarzałych instalacji grzewczych do końca 2022 r.

Taki obowiązek wynika z uchwały antysmogowej dla Małopolski. Wszystkie bezklasowe instalacje grzewcze takie jak kotły, piece, kozy, kominki na paliwa stałe muszą być wymienione do końca 2022 roku. Za naruszenie przepisów uchwały antysmogowej może być nałożona kara finansowa od 500 do 5000 zł. Dowiedz się więcej na: powietrze.malopolska.pl/antysmogowa/

Pomoc finansowa

Na wymianę kotła można dostać dofinansowanie np. w Urzędzie Gminy lub w Wojewódzkim Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Krakowie. Więcej na: powietrze.malopolska.pl/dofinansowanie/

Najważniejsze daty związane z wdrażaniem uchwały antysmogowej dla Małopolski

1.07.2017 – wejście w życie uchwały antysmogowej	1.01.2023	1.01.2027
Budujesz lub remontujesz dom? Od tej daty wolno instalować tylko kotły spełniające normy ekoprojektu (emisja pyłu do 40 mg/m³). Więcej na: powietrze.malopolska.pl/ekoprojekt/ Nowo instalowane kominki i piece muszą również spełniać wymagania ekoprojektu. Całkowity zakaz stosowania mułów i flotów węglowych oraz węgla, który zawiera powyżej 15% drobnego zła (0-3 mm). Zawsze żądaj od sprzedawcy świadectwa jakości paliwa. Zachowaj je do kontroli. Zakaz spalania drewna o wilgotności powyżej 20%. Drewno należy suszyć przynajmniej 2 sezony.	Całkowity zakaz użytkowania bezklasowych kotłów na węgiel lub drewno, czyli tzw. kopciuchów. Wszystkie stare kotły muszą zostać wymienione do końca grudnia 2022! Dopuszczalne będą tylko piece i kominki spełniające normy emisyjne lub posiadające sprawność cieplną powyżej 80%. Istniejące piece i kominki muszą zostać wyposażone w urządzenie redukujące emisję pyłu (np. elektrofiltr) do poziomu ekoprojektu (emisja pyłu do 40 mg/m³).	Całkowity zakaz użytkowania kotłów klasy 3 i 4. Kotły te muszą zostać wymienione do końca grudnia 2026!

**Zespół Szkolno - Przedszkolny
w Kamionce Wielkiej**

11.06. 2019 r.

Wymiana pieców

Polska ma najbardziej zanieczyszczone powietrze spośród wszystkich krajów Unii Europejskiej. Rozwiązanie tego problemu stanowi prawdziwe wyzwanie dla władz samorządowych. Województwo małopolskie jako pierwsze w Polsce podjęło szereg działań mających na celu poprawę jakości powietrza. Problem zanieczyszczenia powietrza wymaga działania systemowego i zaangażowania samorządów każdego szczebla. Najnowsze badania opinii społecznej wskazują na zbyt niską świadomość istnienia problemu zanieczyszczenia powietrza wśród mieszkańców Małopolski, szczególnie w mniejszych miejscowościach. Konieczne jest zatem wdrożenie działań upowszechniających wiedzę o konsekwencjach oddychania zanieczyszczonym powietrzem. W związku z bardzo złą jakością powietrza w sezonie zimowym, spowodowaną ogromną emisją zanieczyszczeń z domowych palenisk na węgiel i drewno, od 1 lipca 2017 roku na terenie województwa małopolskiego obowiązuje uchwała antysmogowa. Wszyscy mieszkańcy Małopolski są zobowiązani do stosowania postanowień uchwały:

Nowe kotły instalowane w nowych budynkach lub remontowanych kotłowniach muszą spełniać odpowiednie parametry. Od 1 lipca 2017 roku w Małopolsce nie można eksploatować nowego kotła na węgiel lub drewno lub kominka na drewno o parametrach emisji gorszych niż wyznaczone w unijnym rozporządzeniu w sprawie ekoprojektu (emisja pyłu do 40 mg/m³). Parametry te należy potwierdzić odpowiednią dokumentacją podczas kontroli. Za niedostosowanie się

do przepisów wynikających z uchwały antysmogowej grozi mandat do 500 zł. Gdy sytuacja będzie się powtarzać sprawa może zostać skierowana do sądu - kara może wynieść nawet 5 000 zł!

Wszystkie stare kotły tzw. „kopciuchy” powinny zostać wymienione do końca 2022 r.

Od 1 stycznia 2023 roku nie można użytkować bezklasowych kotłów na węgiel i drewno, czyli tzw. kopciuchów. Należy je wymienić na kocioł gazowy, przyłączyć do miejskiej sieci ciepłowniczej, pompę ciepła, kocioł olejowy lub kocioł na paliwo stałe spełniający wymogi ekoprojektu.

Od 1 stycznia 2023 wszystkie kominki muszą:

> spełniać wymagania ekoprojektu lub ich sprawność cieplna powinna wynosić co najmniej 80% lub

> być wyposażone w urządzenie redukujące emisję pyłu do poziomu zgodnego z wymaganiami ekoprojektu (emisja pyłu do 40 mg/m³). Parametry te należy potwierdzić odpowiednią dokumentacją podczas kontroli.

Całkowity zakaz użytkowania kotłów klasy 3 i 4 od 2027 roku.

Do końca 2026 roku należy wymienić kotły, które spełniają podstawowe wymagania emisyjne, czyli posiadają klasę 3 lub klasę 4 według normy PN-EN 303-5:2012.

Zakaz stosowania węgla i drewna o określonych parametrach.

Od 1 lipca 2017 roku w całej Małopolsce obowiązuje zakaz stosowania mułów i flotokonzentratów. Jest to odpad węglowy o bardzo drobnej frakcji, zawierający duże ilości wilgoci, siarki, popiołu i innych zanieczyszczeń, które podczas

spalania emitowane są do atmosfery.

Od 1 lipca 2017 roku w całej Małopolsce obowiązuje zakaz spalania drewna i biomasy o wilgotności powyżej 20%. Drewno przed spaleniem powinno być sezonowane. Suche drewno charakteryzuje się znacznie wyższą kalorycznością i niższą emisją zanieczyszczeń niż drewno wilgotne.

POMOC FINANSOWA

Na wymianę kotłów można otrzymać dofinansowanie. W naszej gminie działają gminne programy wymiany kotłów i pieców oraz montażu OZE. Od września 2018 można też składać wnioski do programu Czyste Powietrze. Oferowane są dotacje i pożyczki do wymiany kotłów i pieców na paliwa stałe, montażu odnawialnych źródeł energii oraz termomodernizacji budynków jednorodzinnych (ocieplenie ścian, stropów, wymiana okien i drzwi). Dotacja może wynieść nawet 90% kosztów kwalifikowanych (od 7 000 zł do 53 000 zł)!

WAŻNE!

Wnioski można składać w ramach:

> Programów gminnych – w Urzędzie Gminy.

> Programu Czyste Powietrze – internetowo lub w Wojewódzkim Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Krakowie.

Więcej informacji na temat programów dotacyjnych możesz uzyskać na stronie: powietrze.malopolska.pl/dofinansowanie Nie zwlekaj! Skorzystaj z dotacji! Wymień swój stary kocioł!

Przemysław Lebda

Wspomnienie Stanisławy Surmy

„Popatrz jak prędko mija czas
Życie twe też przeminie wraz
Życie to jedno które Bóg ci dał
Wszystko przeminie tak jak sen
Troski kłopoty skończą się
Powiedz szczęśliwym będziesz ty”

Ta piękna pieśń najlepiej opisuje jak szybko przeminęło życie śp. Stanisławy Surmy kochanej mamy, babci, prababci i sąsiadki. Śp. Stanisława odeszła do wieczności 30 listopada 2018 roku przeżywszy 93 lata.

Urodziła się 20 kwietnia 1925 roku w Popardowej jako drugie z siedmiorga dzieci Jana i Katarzyny Kulpa z domu Poręba. Od dziecka wychowywała się w duchu patriotycznym. Ojciec Jan Kulpa był żołnierzem i brał udział w I Wojnie Światowej. W ciężkich czasach dwudziestolecia międzywojennego opiekowała się młodszym rodzeństwem. Gdy miała 14 lat wybuchła II Wojna Światowa. Opowiadała jak wojsko niemieckie przychodziło do jej rodzinnego domu i przywłaszczało sobie to co się im podobało.

W lipcu 1944 roku mając 19 lat wyszła za mąż za Stanisława Surmę który tak jak żona dożył sędziwego wieku

a mianowicie 94 lat. Po ślubie zamieszkała w domu rodzinnym męża w Królowej Polskiej gdzie spędziła resztę swojego życia.

Pamiętnym i dramatycznym wydarzeniem była śmierć żołnierza niemieckiego Józefa Brisa na oczach rodziny Surmów w 1945 roku. Bris uciekając przed wojskiem sowieckim skrył się w spichlerzu rodziny Surmów a gdy wysunął się został postrzelony i dobity serią

strzałów. Mąż śp. Stanisławy pochował ciało zabitego żołnierza przy Olszynie w Królowej Polskiej.

W dwu izbowym drewnianym domu urodziła i wychowała sześcioro dzieci. Z czasem doczekała się dwudziestu trzech wnuków i trzydziestu prawnuków. 30 listopada 2018 roku po godzinie 20 rozbrzmiał głos dzwonu informując o odejściu najstarszej mieszkanki wsi Królowa Polska. 3 grudnia 2018 roku odbył się pogrzeb śp. Stanisławy Surmy gromadząc liczną rodzinę oraz tłum ludzi znających sympatyczną staruszkę którą zawsze można było dostrzec spacerującą w chusteczce obok domu. Mszę św. Pogrzebową poprowadził oraz wygłosił kazanie ks. Stanisław Dutka siostrzeniec śp. Stanisławy wspominając jej życiorys. Po Mszy św.

Odprowadziliśmy ciało naszej kochanej Stanisławy na miejsce doczesnego spoczynku gdzie spoczęła obok swojego męża na cmentarzu parafialnym w Kamionce Wielkiej.

M.S.

Fot. Archiwum rodzinne

Wspomnienie Stanisława Ptaszkowskiego

Tak pięknie i szybko przeminęło życie kochanego męża, taty, dziadka, brata i sąsiada śp. Stanisława Ptaszkowskiego, który przeżywszy 74 lata odszedł do domu Naszego Pana 6 grudnia 2018 roku po nierównej walce z ciężką chorobą. Spokój na stałe zagościł w jego sercu, a troski i smutki opuściły go na zawsze.

Śp. Stanisław urodził się 6 września 1944 roku jako trzecie z pięciorga dzieci Leopolda i Anieli z domu Pazgan. Jako młody chłopiec uczęszczał do małej siedmioklasowej Szkoły Podstawowej w Królowej Polskiej. Był jednym z wielu ludzi, którzy pomagali przy budowie obecnego kościoła pw. Matki Bożej Nieustającej Pomocy w Kamionce Wielkiej. Dla śp. Stanisława wejście w dorosłość rozpoczęło się tragicznie. Były to ciężkie czasy komunizmu. Panowała bieda i głód. W wieku 21 lat stracił matkę, a trzy lata później ojca. 30 marca 1970 roku Stanisław zawarł związek małżeński z Haliną Kłębczyk i pozostał nadal w swojej ukochanej Królowej Polskiej. Wraz z żoną doczekał się pięciorga dzieci oraz ośmiorga wnucząt, z których był bardzo dumny. Był kolejarzem z pokolenia na

pokolenie oraz wspaniałym i pracowitym rolnikiem. Mieszkańcy Królowej Polskiej, a szczególnie sąsiedzi, będą go długo wspominać. Gdy tylko ktoś potrzebował pomocy w polu, mógł zawsze na niego liczyć. Cieszył się z wykonywanej przez siebie pracy i był z tego dumny.

W dniu w którym wszyscy obdarowujemy się prezentami, o godzinie 6 rano rozbrzmiał głos dzwonu, informując

o odejściu śp. Stanisława, a wieść o tym szerzyła się prędko z niedowierzaniem.

„Matko Najświętsza. Do Serca Twego,
Mieczem boleści wskroś przeszyciego,
Wołajmy wszyscy z jękiem, ze łzami:
Ucieczko grzesznych, módl się za nami.
A gdy ostatnia łza z oka spłynie,
O Matko Święta, w onej godzinie
Zamknij nam oczy Twymi rękami:
Ucieczko grzesznych, módl się za nami!”

Tą piękną pieśnią, zagraną przez Orkiestrę Dętą z Mystkowa, 8 grudnia 2018 roku rozpoczęła się ostatnia droga śp. Stanisława Ptaszkowskiego. Pogrzeb zgromadził tłumy, aby ostatni raz pożegnać się ze śp. Stanisławem i podziękować mu za jego prostotę i dobre serce. Mszę Świętą pogrzebową oraz piękną homilię wygłosił ks. Grzegorz Kiełbasa - nasz rodak z Królowej Polskiej. Po Mszy Św. w kondukcje żałobnym z Orkiestrą Dętą na czele odprowadziliśmy ciało naszego kochanego Stanisława Ptaszkowskiego na wieczny spoczynek na cmentarzu parafialnym w Kamionce Wielkiej.

S.P.

Fot. Archiwum rodzinne

Turniej piłki siatkowej w Kamience

Dnia 3 lutego 2019 r., na zaproszenie Gminy Kamienka ze Słowacji, reprezentacja Gminy Kamionka Wielka wraz z zawodnikami uczestniczyła w 48 turnieju piłki siatkowej o puchar wyzwolenia Kamienki. W turnieju wzięła udział jedna drużyna żeńska oraz jedna drużyna męska Uczniowskiego Klubu Sportowego „KRZEMIEN”, działającego przy Szkole Podstawowej Nr 2 im. Św. Kingi w Kamionce Wielkiej.

Podczas trwania turnieju przedstawiciele gmin partnerskich złożyli uro-

czyście kwiaty pod pomnikiem ofiar II Wojny Światowej, a następnie wrócili kibicować swoim drużynom.

Spotkanie w Kamience stało się okazją do wymiany zdań i doświadczeń nie tylko z zakresu kultury fizycznej i sportu, ale również wpłynęło na integrację między samorządami gminnymi, promowanie czynnego i zdrowego wypoczynku i nawiązywanie kontaktów między mieszkańcami gmin. Odegrało także rolę w działalności zarówno oświatowej, kulturalnej i sportowej, jak i w codziennej

rzeczywistości samorządowej. Turniej był również doskonałą promocją gminy poza granicami naszego kraju, niewątpliwie spotkania takie uaktywniają samorządy oraz jednostki oświatowe i sportowe popularyzujące sport. Poprzez takie spotkania uaktywniają się samorządy oraz jednostki oświatowe działające w środowisku wiejskim na rzecz kultury fizycznej i sportu. Uroczystego zakończenia turnieju dokonali przedstawiciele Gminy Kamienka i Kamionka Wielka.

Drużyny z naszej gminy zdobyły III miejsce w kategorii mężczyzn i III miejsce w kategorii kobiet. Wszystkie mecze toczyły się w przyjaznej i sportowej atmosferze fair play. Gratulujemy zwycięzcom.

Po zakończonym turnieju odbyła się druga część spotkania przy muzyce, śpiewie i tańcach.

Zawodnicy z zaprzyjaźnionych gmin, ale również i miłośnicy piłki siatkowej, wyrazili szczerą chęć uczestnictwa w następnych zawodach.

M.K.

15. Sądeckie kolędowanie

Zakończyła się piętnasta edycja Powiatowego Przeglądu Grup Kolędniczych. Jak zwykle powiatowe eliminacje poprzedził 35. Gminny Konkurs Grup Kolędniczych, w wyniku którego na powiatowy przegląd zakwalifikowano 7 grup kolędniczych z gminy Kamionka Wielka.

Na Powiatowym Przeglądzie Grup Kolędniczych wystąpiły 22 grupy kolędnicze, wyłonione w gminnych przeglądach kolędniczych na terenie powiatu nowosądeckiego.

Komisja Artystyczna w składzie: Magdalena Kroh (etnograf), Maria Załuska (etnograf), Aleksander Smaga (muzyk) – po wysłuchaniu zaprezentowanych przedstawień kolędniczych i wnikliwej analizie jakości wykonania przyznała następujące miejsca:

A. Kategoria grup dziecięcych

- trzy równorzędne I miejsca otrzymały grupy kolędnicze:

- „Z gwiazdą” z Mszalnicy,
- „Herody” z Mszalnicy,
- „Herody” z Podegrodzia,

- II miejsce otrzymała grupa kolędnicza: „Z turoniem” z Jazowskiej,

- trzy równorzędne III otrzymały grupy kolędnicze:

- „Z turoniem” z Ptaszkowej,
- „Herody” z Binczarowej,
- „Z gwiazdą” z Cieniawy,

wyróżnienie przyznano dla grupy kolędniczej „Z gwiazdą” z Librantowej,

B. Kategoria grup młodzieżowych

- I miejsce otrzymała grupa kolędnicza: „Trzej królowie” z Ptaszkowej,

- trzy równorzędne II miejsca przyznano grupom kolędniczym:

- „Herody” z Boguszy,
- „Herody” z Łososiny Dolnej,
- „Draby” z Rąbkowej,

- III miejsce otrzymała grupa kolędnicza: „Herody” z Gródka.

Na Ogólnopolskie Spotkania Dziecięcych i Młodzieżowych Grup Kolędniczych „Pastuszkowe Kolędowanie” w Podegrodziu Komisja zakwalifikowała siedem grup kolędniczych: „Z gwiazdą” z Mszalnicy, „Herody” z Podegrodzia, „Trzej Królowie” z Ptaszkowej, „Herody” z Boguszy, „Herody” z Łososiny Dolnej, „Draby” z Rąbkowej,

C. Kategoria grup dorosłych

- trzy równorzędne I miejsca otrzymały grupy kolędnicze:

- „Z kozą” z Łącka,
- „Z turoniem” z Podegrodzia,
- „Z turoniem” z Kamionki Wielkiej,

- trzy równorzędne II miejsca przyznano grupom kolędniczym:

- „Z gwiazdą” z Mszalnicy,
- „Z turoniem” z Mszalnicy,
- „Draby” z Mysłkowa,

- trzy równorzędne III otrzymały grupy kolędnicze:

- „Z gwiazdą” z Ptaszkowej,
- „Szopka lalkowa” z Podegrodzia,
- „Rdziostowska szopka” z Marcinkowic.

Na Ogólnopolski Przegląd Grup Kolędniczych „Góralski Karnawał” w Bukowinie Tatrzańskiej Komisja zakwalifikowała sześć dorosłych grup kolędniczych: „Z kozą” z Łącka, „Z turoniem” z Podegrodzia, „Z turoniem” z Mszalnicy, „Z gwiazdą” z Mszalnicy, „Z turoniem” z Kamionki Wielkiej, „Draby” z Mysłkowa.

Komisja Artystyczna z satysfakcją stwierdziła wysoki poziom konkursu oraz coraz więcej przedstawianych odmian grup kolędniczych.

Wpływa to na atrakcyjność i aspekt poznawczy przeglądu, a również świadczy o ciągłych poszukiwaniach instruktorów, w celu wzbogacania repertuaru. Z zadowoleniem obserwowano również udane próby angażowania do widowisk coraz młodszych dzieci szkolnych. Wszystkie grupy kolędnicze otrzymały pamiątkowe dyplomy. Fundatorem nagród było Starostwo Powiatowe w Nowym Sączu, od piętnastu lat współorganizujące „Sądeckie Kolędowanie” z Gminnym Ośrodkiem Kultury w Kamionce Wielkiej.

„Sądeckie Kolędowanie” to przedsięwzięcie, które jest świadectwem bogactwa tradycyjnej kultury ludowej regionu, służy podtrzymaniu zwyczajów bożonarodzeniowych oraz ma ogromne znaczenie edukacyjne.

Dalsze losy naszych grup kolędniczych

Na Ogólnopolskich Spotkaniach Dziecięcych i Młodzieżowych Grup Kolędniczych „Pastuszkowe kolędowanie” w Podegrodziu dziecięce grupy „Herody” (ze Świątlicy Wiejskiej w Mszalnicy) i „Z gwiazdą” (ze SP w Mszalnicy) zdobyły równorzędne pierwsze miejsca, natomiast młodzieżowa grupa „Herody” z Boguszy otrzymała drugie miejsce. Grupy dorosłe rywalizowały w Ogólnopolskim Przeglądzie Grup Kolędniczych „Góralski Karnawał” w Bukowinie Tatrzańskiej i otrzymały: I miejsce grupa „Z gwiazdą” z Mszalnicy, III równorzędne III miejsca - „Z turoniem” z Mszalnicy, „Draby” z Mysłkowa i „Z turoniem” z Kamionki Wielkiej.

Wszystkim gratulujemy!

Kazimierz Ogorzałek

Fot. Marek Bieszczad

„Z turoniem” z Podegrodzia

„Z kozą” z Łącka

Koncert Orkiestry Dętej z Mysłkowa

„Herody” z Mszalnicy

„Z turoniem” z Kamionki Wielkiej

„Z turoniem” z Mszalnicy

„Z gwiazdą” z Mszalnicy

Laureaci wraz z organizatorami przeglądu

"Mystkowianie" z Nagrodą Orkana

Zespół Regionalny Mystkowianie został tegorocznym laureatem Nagrody Województwa Małopolskiego im. Władysława Orkana. Tym samym otrzymał czek na 10.000 zł. W ten sposób grupa została doceniona za wieloletnią działalność na rzecz krzewienia kultury ludowej, historii lokalnej, tradycji i zwyczajów ziemi sądeckiej.

Uroczystość miała miejsce w Wiejskim Domu Kultury w Mystkowie 29 stycznia 2019r. Swoją obecnością uroczystość zaszczylicili: Monika Wójcicka - wicedyrektor Departamentu Kultury i Dziedzictwa Narodowego Urzędu Marszałkowskiego w Krakowie, Dyrektor MCK Sokół w Nowym

Sączu - Antoni Malczak wraz z zastępcą Małgorzatą Kalarus i pracownikami działu folkloru. Wśród zacnych gości znaleźli się także radni poprzedniej i obecnej kadencji na czele z przewodniczącym Marcinem Kiebasą, sądecy etnografowie i działacze kultury.

Drugą nagrodę i czek na 6 tysięcy złotych otrzymał Teatr Młodych im. Rudolfa Warzechy ze Stryszowa. Trzecią nagrodę i 4 tysiące złotych przyznano Szkolnemu Zespołowi Pieśni i Tańca „Polany” im Stanisława Nedzy-Kubińca w Kościelisku. Wyróżnienie otrzymał Zespół Regionalny Górale Łąccy.

Nagrody wręczyły: Anna Pieczarka, członek Zarządu Województwa Małopolskiego oraz Marta Mordarska, radna Sejmiku Województwa Małopolskiego.

Władysław Orkan, właściwie Franciszek Smaczek (1875 – 1930) – powieściopisarz, nowelista, dramaturg, poeta, publicysta, który w swojej twórczości wykazywał wyjątkową wrażliwość na sprawy wsi polskiej. Jego postawę życiową charakteryzowało szczególne zaangażowanie w problemy społeczności lokalnych.

Kazimierz Ogorzałek

Fot. autora

